

دیداری نو

هفته نامه فرهنگی و هنری کانون تهیه کنندگان رسانه های دیداری
شماره دهم - مرداد ماه ۱۴۰۳

میرزاده در گفت و گو با دیداری نو: همه ایران صحبت از دیدنیها بود

چگونه از هوش مصنوعی
در صنعت فیلم سازی استفاده می شود؟

تهیه کننده کشیک سلامت:
سواد سلامت مردم بالا برود
برنامه های توسعه نیز بهتر اجرا می شود

دبیر کمیته حقوقی کانون تهیه کنندگان:
مشاور حقوقی، حافظ منافع هنرمند است

فرهنگ، رسانه و کارشناسان

یکی از عبارات‌های پر تکرار در گفتار رئیس جمهور منتخب، در دوره رقابت‌های انتخاباتی و بعد از آن، استفاده از واژه کارشناسان و تاکید بر بهره‌گیری از نظرات آنها در اداره امور کشور بود. تاکید موجد منتخب مردم بر استفاده از نظرات کارشناسی در حوزه‌های مختلف امری معقول، معمول و معروف است. در سازمان‌های علمی و در سازمان‌های اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی استفاده از نظرات کارشناسان و خبرگان امری است که آن سازمان را به اهداف غایی آن سازمان نزدیک می‌کند و از خطاهای احتمالی جلوگیری خواهد کرد. مفهوم کارشناس هم در علم مدیریت عمدتاً بر کسب دانش اختصاصی و تخصصی در یک حوزه مشخص دلالت دارد اما این مفهوم وجه دیگری هم دارد. در برخی منابع علمی کسب تجربه‌های طولانی در یک حوزه هم منتج به خبرگی و کارشناسی در آن حوزه می‌شود. یکی از این حوزه‌ها که این امر در آن بسیار صادق است حوزه فرهنگ و رسانه است. انتظار غریبی از رئیس جمهور آینده که بر استفاده از کارشناسان در همه حوزه‌ها تاکید دارد، نخواهد بود که در حوزه فرهنگ و رسانه هم باید به این امر مهم توجه کرد. حوزه فرهنگ از جمله حوزه‌هایی است که به شدت از این منظر مغفول واقع شده است. مثال رئیس جمهور منتخب مبنی بر گزینش پزشک متخصص برای درمان بیماری توسط شخص، مثال واضح، روشن و معقولی به نظر می‌آید و قابل تعمیم به همه حوزه‌ها است. نکته اساسی در اینجا است که آیا در حوزه فرهنگ هم عالمان به علم سیاست‌گذاری، مدیریت برنامه ریزی فرهنگی و رسانه و یا خبرگان مجرب که کارشناسان این حوزه به شمار می‌آید از سطح سیاست‌گذاری، استراتژی‌زایی تا سطح اجرا و مدیریت میانی به واقع از میان عالمان به علوم فرهنگی همچون مدیریت و برنامه ریزی فرهنگی، سیاست‌گذاری فرهنگی، خط مشی‌گذاری فرهنگی، مطالعات فرهنگ و رسانه و یا خبرگان این حوزه که عمدتاً در صنوف و تشکل‌های صنفی حاضرند به کار گرفته خواهد شد. نکته اساسی در اینجا است که اگر ما صحبت از بهره‌گیری از قوت و قدرت نرم افزاری و مغزافزاری کارشناسان در اداره امور و مدیریت کلان می‌کنیم حتماً و لاجرم باید این امر را در همه حوزه‌ها دید. از جمله این حوزه‌ها که باز هم در ادوار گذشته کمتر مورد توجه قرار داشته حوزه فرهنگ و رسانه است که امید آن است که از معرفی وزرای مربوط این حوزه‌ها تا استفاده از مدیران ارشد و میانی این امر مورد توجه قرار گیرد.

۳ میرزاده در گفت‌وگو با دیداری نو: همه ایران صحبت از دیدنیها بود

۱۰ احمدزاده در گفت‌وگو با دیداری نو: تهیه‌کننده با تحلیل خوب، اثر خوب تولید می‌کند

۱۱ دبیر جشنواره بین‌المللی فیلم کوثر در گفت‌وگو با دیداری نو: در بخش بین‌الملل بیشترین جلوه را داریم

۱۴ چگونه از هوش مصنوعی در صنعت فیلم‌سازی استفاده می‌شود؟

۱۶ عظیمی در گفت‌وگو با دیداری نو: برای تولید آثار انیمیشن به سرمایه‌گذار نیاز داریم

۱۸ تهیه‌کننده تیاتر در گفت‌وگو با دیداری نو:

تیاتریک هنر فاخر و کار فرهنگی است

۱۹ دبیر کمیته حقوقی کانون تهیه‌کنندگان در گفت‌وگو با دیداری نو:

مشاور حقوقی، حافظ منافع هنرمندان است

۲۲ بازتاب کارگاه آموزشی فیلمنامه‌نویسی در کانون تهیه‌کنندگان رسانه‌های دیداری

۲۶ تهیه‌کننده کشتیک سلامت در گفت‌وگو با دیداری نو: سواد سلامت مردم بالا برود برنامه‌های توسعه نیز بهتر اجرا می‌شود

شماره دهم - مرداد ماه ۱۴۰۳

صاحب امتیاز: کانون تهیه‌کنندگان رسانه‌های دیداری

مدیر مسئول: مریم جلالی دهکردی

سردبیر: حسین سبطی

دبیر تحریریه: مریم حضرتی

گرافیک: محمد علی فاموری

ویراستاری: مائده حضرتی

نشانی: تهران، خیابان حبیب‌اله، بالاتر از میدان شهید حسینی، ایستگاه نوآوری دانشگاه شریف، ساختمان شهید سلیمانی، پلاک ۵۶، طبقه سوم

تلفن: ۰۹۱۹۵۳۳۵۴۳۵

پست الکترونیک: didarino.magazine@gmail.com

همه ایران صحبت از دیدنی‌ها بود

زهرة پارسانیا
زهرا حسینی

didarino.magazine@gmail.com

می‌گویند رسیدن به ایده‌ای ناب سخت است و حفظ آن سخت‌تر. دیدنی‌ها، نام برنامه‌ای تلویزیونی بود که به صورت مستمر یک دهه تمام از آنتن شبکه دو پخش می‌شد و هنوز هم بعد از گذشت سال‌ها همچنان در خاطر مردم ماندگار است، از مجری معروف و نام‌آشنایش زنده یاد جلال مقامی گرفته تا موسیقی جاودانه تیتراژش «عشق گله‌ها» ساخته ژوئل فاجرمن و بسیار سوژه‌ها و نکته‌های دیدنی. برنامه دیدنی‌ها ساخته غلامحسین میرزاده می‌باشد که چهار دهه از عمرش را در دنیای رسانه به ویژه تلویزیون گذارنده و توانسته دیدنی‌ها را سال‌ها در اوج نگه دارد. ایشان علاوه بر طراحی و تهیه برنامه، وظیفه سوژه‌پردازی، نگارش متن و گاهی کارگردانی برنامه را نیز به عهده داشته‌اند. متولد سال ۱۳۳۰ در شهر بروجرد هستند و عمده فعالیت حرفه‌ای خود را در دوران بعد از انقلاب می‌دانند. بجز دیدنی‌ها؛ مجموعه علمی گوناگون؛ برنامه طرحی نو دراندازیم با اجرای زنده یاد حسن میرزاده نوری و بسیاری کارهای مستندهای حاصل کار آقای غلامحسین میرزاده در طول بیش از سه دهه فعالیت حرفه‌ای در تلویزیون است.

بود. وارد دبیرستان که شدم علاوه بر سینما که به معنی واقعی کلمه عاشقش بودم؛ به کار موسیقی و انتشار روزنامه دیواری در دبیرستان هم علاقه پیدا کردم، بگونه‌ای که در این دو رشته در مسابقات آموزشگاهی کشور که در رامسر برگزار می‌شد؛ موفق به کسب مدال هم شدم. بالاخره دوران دبیرستان تمام شد و می‌بایست وارد مرحله اصلی و جدی از زندگی می‌شدم؛ طبیعی است که آرزوی هر جوان آن هم جوان جویای نام و پرانرژی‌ای چون من ورود به دانشگاه بود آن زمان انتخاب‌ها محدود بود و خودمان هم اطلاع دقیقی از رشته‌های دانشگاهی نداشتیم، در نتیجه صرف ورود به دانشگاه و گرفتن لیسانس مطرح بود و نه رشته و دانشگاه؛ لذا وارد دانش‌سرای عالی شدم. بعد از فارغ‌التحصیلی، باید به عنوان دبیر فعالیت می‌کردم و با اینکه این شغل را بسیار دوست می‌داشتم اما راضی‌ام نمی‌کرد. حس درونی‌ام همچنان مرا به سینما و فضای مطبوعاتی می‌کشاند، به همین دلیل وقتی در سال ۱۳۵۴ با آگهی استخدام تهیه‌کننده رادیو و تلویزیون مواجه شدم، در آزمون شرکت کردم و قبول شدم. ابتدا یک سال دوره آموزشی برای من برگزار کردند و بعد از آن ما وارد دنیای رسانه شدیم و در شروع کار برنامه‌های درسی برای دوره راهنمایی و دبیرستان تولید می‌کردیم.

ورود به دنیای رسانه برای شما از کجا آغاز شد؟ خواستار و آرزوی‌تان بود یا صرفاً شغلی بود که به آن ورود پیدا کردید؟

کاملاً بر اساس آرزوی قلبی‌ام بود. من در کودکی سینما و کتاب را بسیار دوست داشتم و از جمله سرگرمی‌هایم هم راه‌اندازی سینمای خانگی بود؛ با زحمت و هزینه نسبتاً زیاد فریم‌های دور انداخته شده از فیلم‌هایی معروف سینمایی مانند اسپار تاکوس، بن هور، ده فرمان و ... را که در دستگاه آپارات سینما غالباً گیر می‌کرد و بریده می‌شد را می‌خریدم؛ به خانه می‌آوردم تا در سینمای خانگی خودم که با ذره‌بین و آینه و لامپ راه انداخته بودم بر روی دیوار بیندازم و تماشا کنم و از آن کار لذت ببرم. بعدها و با کمی پیشرفت در کار و تسلط بیشتر، این سینمای کاملاً شخصی را توسعه دادم. در انباری نسبتاً بزرگ خانه مان پرده‌ای ۴ متری نصب کردم و با گذاشتن تعدادی چارپایه و نیمکت؛ از بچه‌های همسایه و فامیل هم برای دیدن این فیلم‌ها دعوت می‌کردم.

این اتفاق برایشان خیلی جالب بود و دیدن هر فریم از فیلم‌های معروف آنان را به دنیای آن فیلم می‌برد و مورد استقبال واقع می‌شد. این اتفاقات مربوط به دوران ابتدائی و دبستان

شروع فعالیت‌تان در واقع به صورت مستقل بود یا قبل از آن هم در کنار تهیه‌کنندگان به نام کسب تجربه می‌کردید؟

در دوره آموزشی، ما تمام مشاغل مربوط به کار تولید در تلویزیون از تصویربرداری گرفته تا صدابرداری و نورپردازی و حتی گرافیک را یاد گرفتیم و در عمل هم تجربه کردیم. مواد درسی ما بر اساس استانداردهای بین‌المللی و به کمک جزوه‌ها و فیلم‌های تهیه شده توسط کمپانی پی بی سی که ترجمه و یا دوبله شده بودند؛ آموزش داده می‌شد. مطابق با چارت سازمانی آن زمان سازمان رادیو و تلویزیون، ما بعد از آموزش می‌بایست سه سال دستیار تهیه‌کننده می‌شدیم و در کنار یک تهیه‌کننده با سابقه کار می‌کردیم اما در عمل این‌گونه نشد و سازمان بلافاصله ما را واداشت تا مستقلاً اقدام به برنامه‌سازی کنیم.

این تجربیات و آموزش‌های همه جانبه قاعدتاً به شما کمک شایانی کرده است. این امر چقدر در کار تهیه‌کنندگان جوانی که قصد فعالیت حرفه‌ای را دارند تاثیرگذار است؟

برای آموزش شغل تهیه‌کننده آن زمان در مدرسه عالی رادیو تلویزیون رشته‌ای موجود نبود، عقیده بر این بود که در درجه اول تهیه‌کننده می‌بایست دارای استعداد و توان ذاتی باشد و آموزش در مرحله بعد. برای کسانی که می‌خواهند وارد این حرفه شوند، بجز استعداد ذاتی و توان مدیریتی که آن هم ذاتی است، دیدن آموزش کافی روند تولید در تلویزیون بسیار ضروری است. اگر این مراحل را طی نکنند با مشکل مواجه می‌گردند. ما در دوره آموزشی همه کار کردیم، پای دوربین ایستادیم، سوییچ و ادیت کردیم، صدابرداری و نورپردازی کردیم. چون کارمان با فیلم عمدتاً ۱۶ میلیمتری بود، می‌بایست از نحوه کار با دوربین

برای کسانی که می‌خواهند وارد این حرفه شوند، بجز استعداد ذاتی و توان مدیریتی که آن هم ذاتی است، دیدن آموزش کافی روند تولید در تلویزیون بسیار ضروری است. اگر این مراحل را طی نکنند با مشکل مواجه می‌گردند. ما در دوره آموزشی همه کار کردیم، پای دوربین ایستادیم، سوییچ و ادیت کردیم، صدابرداری و نورپردازی کردیم.

و مرحله لابراتوار و مونتاژ فیلم هم آگاهی عملی می‌داشتیم. اگر کسی می‌خواهد در کار تهیه موفق شود باید به همه ابزارهای تولید اشراف داشته باشد تا بتواند با عوامل خود به درستی ارتباط برقرار کند. قریحه، ذوق و استعداد بخشی از کار است؛ قدرت روابط عمومی و مدیریت برنامه هم بخشی دیگر و تا تهیه‌کننده به ابزار تولید شناخت نداشته باشد، قادر به استفاده از استعداد ذاتی و مدیریتی هم نخواهد بود. این موضوع البته برای تهیه‌کننده‌هایی است که محور و اساس ساخت یک برنامه هستند و از طراحی برنامه گرفته تا انتخاب عوامل کلیدی نظیر کارگردان و نویسندگان را شخصاً به عهده دارند.

ایده دیدنی‌ها از کجا نشأت گرفت؟

در دل نوشته‌ای که برای زنده یاد جلال مقامی نوشتم به این نکته اشاره کردم که گاهی اوقات یک سری مسائل دست به دست هم می‌دهند تا یک اتفاق رخ دهد. اشاره‌ام به ضرب‌المثل معروف انگلیسی است: پیوند درست زمان مناسب؛ مکان مناسب و شخص مناسب. آن زمان سال‌های اولیه بعد از انقلاب بود؛ نه مدیران و برنامه‌ریزان سازمان شناخت و دانش کافی از برنامه‌سازی مطلوب و مناسب را داشتند و نه ما کادر قدیمی تلویزیون با معیارهای برنامه‌سازی در فضای جدید آشنا بودیم. به لحاظ فنی کاربلد و حرفه‌ای بودیم اما این که چه باید کرد؟ کمتر کسی پاسخی در خور می‌یافت.

فضای کاری و موضوعات کاری در شبکه دو آن زمان برایم راضی‌کننده نبود؛ چون آن کارهای گزارشی را برنامه‌سازی واقعی نمی‌دانستم، از طرفی زمان جنگ بود و من هم به عنوان فردی برخاسته از نسل آرمان خواه دهه سی از خودم توقعی ویژه داشتم، می‌خواستم برای مردم کاری کنم، این کار نمی‌بایست شبیه بقیه کارها باشد؛ می‌بایست متفاوت عمل کنم. در نتیجه طرح دیدنی‌ها را در اواخر سال ۱۳۶۰ ارائه دادم. بعد از تصویب طرح در سال ۱۳۶۱ سیزده قسمت آن را بر اساس شاکله اولیه که عرفانی معرفتی بود تولید کردم.

دو قسمت اولیه را آقای مظفر مقدم و قسمت‌های بعدی را هم خانم آزیتا لاجینی اجرا کردند. با این‌که بازخوردها از برنامه خیلی خوب بود و به نسبت بقیه برنامه مخاطب بسیاری پیدا کرده بود، اما برایم راضی‌کننده نبود چون کاری با

فضای فانتزی بیشتر و با گستردگی هرچه بیشتر مخاطب در نظر بود؛ در یک کلام هدفم رو کردن آس و درخشش بود. به همین دلیل بلافاصله بعد از اتمام سری اول برنامه، از ابتدای سال ۱۳۶۲ بدنبال یک مجری مناسب با فضائی که طراحی کرده بودم؛ شدم.

پس زمینه آشنایی و همکاری شما با زنده‌یاد استاد جلال مقامی از سال دوم دیدنی‌ها و بعد از این اتفاق رقم خورد. از بین چند گزینه به ایشان رسیدید؟

فهرستی از افراد رادیویی و دوبله و حتی برخی از هنرمندان سینما برای خودم تهیه کرده و به دیدارشان می‌رفتم. زنده‌یاد جلال مقامی را در چهارمین دیدار خود در استودیو دوبلاژ جام جم دیدم و احساس کردم دقیقاً همان فردی هستند که در ذهنم برای دیدنی‌ها در نظر دارم. ایشان خلاف کلیشه‌های زمان خود بودند؛ چه در استایل و چه در اجرا به همین دلیل با تمهیداتی، کار با ایشان از سال ۱۳۶۲ شروع شد و برنامه دیدنی‌ها با شکل و شمایل جدید به روی آنتن رفت.

در سال دوم دیدنی‌ها رضایت شما از برنامه و توقع‌تان نسبت به آن برآورده شد؟ بازخوردهای مردمی چگونه بود؟

به شدت بالا بود؛ همه ایران صحبت از دیدنی‌ها بود. یکشنبه شب‌ها ساعت هشت و نیم خیابان‌ها خلوت می‌شد و به حدی برنامه موفق شده بود که برای خودم هم باورپذیر نبود؛ فکر می‌کردم دارم خواب می‌بینم امکان ارتباط با مردم محدود و صرفاً از طریق پست و نامه بود. تعداد نامه‌هایی که در طول هفته دریافت می‌کردیم گاهی تا هزار عدد هم می‌رسید و پستی‌ها را به ستوه آورده بود. چون نیروی کافی نداشتیم و تعداد نامه‌ها زیاد بود، خوش خط‌ها را جدا می‌کردم و می‌خواندم؛ هنوز

یکشنبه شب‌ها ساعت هشت و نیم، خیابان‌ها خلوت می‌شد؛ به حدی برنامه موفق شده بود که برای خودم هم باورپذیر نبود؛ فکر می‌کردم دارم خواب می‌بینم امکان ارتباط با مردم محدود و صرفاً از طریق پست و نامه بود. تعداد نامه‌هایی که در طول هفته دریافت می‌کردیم گاهی تا هزار عدد هم می‌رسید و پستی‌ها را به ستوه آورده بود

هم تعدادی از آن‌ها را به یادگار نگه داشته‌ام. دیدنی‌ها طیفی از برنامه‌های مختلف را شامل می‌شد و گاهی بخش‌های مختلف یک برنامه به تعداد ۳۰ آیتم هم می‌رسید. بخش‌های داخلی شامل موضوعات متنوع و گوناگونی بود از جمله کاخ‌ها و موزه‌ها. بدون اغراق هیچ بنا و کاخ موزه‌ای نبود که توسط امکانات ناچیز ما و تنها با عشق به تصویر کشیده نشود؛ هیچ شخصیت شناخته شده و منحصر بفردی در هنر و یا به نوعی هیچ آدم استثنائی نبود که ما به سراغش نرفته باشیم و بسیاری سوزهای بکر و ناب دیگر.

با آن‌که در سال اول برنامه دو مجری عوض کردید و سپس به زنده‌یاد جلال مقامی رسیدید با ایشان تا یک دهه کار را ادامه دادید و به نوعی اجرای‌شان، امضای این برنامه شده بود. چه خصیصه‌ای داشتند که این همکاری ادامه پیدا کرد؟

یکی از علل اساسی موفقیت دیدنی‌ها مجری و آقای مقامی بودند که خارج از کلیشه‌های رایج اجرا و گویندگی می‌کردند. نوعی همدلی و هم‌فکری بین‌مان ایجاد شده بود بطوری که در نوشتن متن برنامه که توسط خودم انجام می‌شد، حالات، سکنت‌ها، لحن صدا و آکسان‌ها را با صدا و سبک اجرای آقای مقامی، دقیقاً رعایت می‌کردم و این هماهنگی موقع ضبط کارمان را بسیار راحت می‌کرد.

ایشان در ایجاد صمیمیت و انگیزه بین عوامل برنامه هم نقشی مثبت داشتند. همه عوامل برنامه ایشان را بسیار دوست داشتند و همین صمیمیت مشترک در شرایطی که از انگیزه‌های مادی خبری نبود، در موفقیت برنامه بسیار مفید بود. زنده‌یاد مقامی سوای هنر و جایگاهی که در هنر دوبله داشتند؛ انسانی شریف و بسیار متشخص بودند. برنامه دیدنی‌ها برایش یک کار دلی بود و اصلاً به دریافت‌های مالی ناچیز برنامه اهمیتی نمی‌داد. در حین کار؛ روزها و شب‌های خاطره انگیزی در طول ده سال همکاری برایشان رقم خورد.

سال ۱۳۶۷ به هنگام موشک باران تهران، یک بار یک موشک به خیابان توانیر و نزدیک شبکه ۲ اصابت کرد؛ همه شیشه‌های ساختمان شبکه شکست و در سرمای اسفند و اوائل فروردین به

ناچار پنجره‌ها با پلاستیک پوشانده شد. یک روز هم ناچار شدیم برای ضبط یک برنامه ویژه عید از ساعت ۹ صبح تا ۱۱ شب وقت بگذاریم. با اعلان وضعیت قرمز می‌بایست همه دستگاه‌ها از جمله نورها و دوربین‌ها خاموش شوند. چون این تجهیزات قدیمی بود به ناچار هر بار دست کم یک ساعت وقت صرف تنظیم مجددشان می‌شد و بعد ضبط برنامه ادامه پیدا می‌کرد و این در حالی بود که هنوز شمارش معکوس ضبط را نخوانده بودیم که دوباره وضعیت قرمز می‌شد و روز از نو روزی از نو.

اگر ایشان در قید حیات بودند و قرار بود مجدداً با جمعی از عوامل شروع به ساخت برنامه‌ای جدیدی کنید، چه برنامه‌ای را می‌ساختید؟

سازمان کار می‌کردیم و فرقی بین من و بقیه نبود؛ حقوق ثابت و مشخصی می‌گرفتیم و هیچ امتیازی میان تهیه کننده دیدنیها با ۹۰ درصد بیننده با برنامه‌های هیچ درصدی نبود. جالب است بدانید که در طول ۱۰ سال ساخت برنامه دیدنی‌ها که با رکورد ۹۰ درصد بیننده در نوروز سال ۱۳۶۷؛ پربیننده ترین برنامه کل تاریخ تلویزیون این مملکت شد؛ تشویق مادی که هیچ؛ حتی یک تقدیر شفاهی و کلامی هم از من نشد. من با کمترین امکانات و تنها به عشق مردم کار کردم.

دوربین مخفی از آیتم‌های جذاب و متفاوت دیدنی‌ها بود. چگونه سعی در اجرایی کردن آن داشتید و در پیاده‌سازی ایده آن با چه مشکلاتی روبه‌رو می‌شدید؟

قبل از انقلاب دوربین مخفی به صورت کاملاً ابتدائی و موردی بود آن هم در برنامه‌های سرگرم کننده که به نوعی مردم را سرکار می‌گذاشتند. من به شدت مخالف این شیوه بودم، بنابراین با این ایده شروع کردم که به جای خندیدن به آزار و اذیت مردم، سعی کنیم فضیلت‌هایشان را کشف کنیم؛ مثلاً ماشین بسیار کثیفی را پیدا می‌کردیم، می‌شستیم و وقتی صاحب آن، ماشینش را می‌دید باورش نمی‌شد و عکس‌العمل‌هایش دیدنی بود؛ یا شخصی در کنار اتوبان که ظاهراً اتومبیلش خراب شده بود، از رهگذران طلب یاری می‌کرد و چه صحنه‌های زیبایی از کمک رقم زده می‌شد؛ خلاصه این دوربین مخفی که در خارج و بعدها در ایران صرفاً با اذیت و آزار مردم مثلاً بدنبال کشف حالت‌های آن‌چنانی بودند؛ از نظرم مردود بود و هست و صد حیف

این برنامه حتی می‌توانست همان دیدنی‌ها باشد اما به شرطی که چهارچوب‌ها دست ما را بازتر بگذارد. ببینید خوش فکری و جسارت شرط اصلی هرگونه پیشرفت در کار رسانه هست. وقتی مدیران تصمیم‌گیر برای حفظ موقعیت خودشان دائم به دنبال کلیشه‌ها و موارد امتحان پس داده هستند؛ بدیهی است که عوامل برنامه‌ساز هم تبعیت کنند و هیچ‌گاه روزه شک‌دار نگیرند. به یاد دارم وقتی طرح دیدنی‌ها را ارائه کردم دوستان و همکاران من را شماتت می‌کردند که این چه دردسری است که برای خود و خانواده‌ات درست کردی؟

مثل بقیه یک موضوع گزارشی و یا سخنرانی را تهیه کن و به زندگی‌ات برس؛ من به دلایل مختلف و از جمله ذات چالش‌گر خودم بیه همه مرارت‌ها و ناملایمات را برتن مالیدم و خوشحالم که بعد از گذشت ۴۰ سال و در دهه هفتم زندگی وقتی گذشته‌ها را مرور می‌کنم و خاطرات کاری خودم را به یاد می‌آورم؛ سرشار از حسی خوب و مثبت می‌شوم. دیگر یادآوری سختی روزهای پیکشنبه و اشکالات پخش که گاهی به تعداد آیتم‌های برنامه و افزون بر ۳۰ مورد می‌شد و وقتی برطرفشان می‌کردم و نوار به پخش ارسال می‌شد دچار افت فشار می‌شدم؛ برایم تبدیل به خاطراتی شیرین و دلچسب می‌شود. جالب است برایتان بگویم که هنوز هم کابوس‌های من در خواب نرسیدن برنامه دیدنی‌ها به پخش است؛ این کابوس قبلاً زیاد در خواب به سراغم می‌آمد ولی همچنان با من است و آخرینش مربوط به حدود سه سال پیش می‌شود.

ما در آن سال‌ها براساس برآوردهای مشخص

که نشد آن را بصورت مستقل تهیه کنم. بخش دیگری هم داشتیم به نام ندیدنی‌ها که شامل صحنه‌ها و تصاویر ناخوشایند و انتقادی می‌شد؛ هم مربوط به دست اندرکاران دولتی و شهری و هم شهروندان.

ما حتی دست به ساخت آیتم‌های نمایشی زدیم و با آیتمی تحت عنوان اداره کل سوژه‌ها، بعضی از سوژه‌های کم ارزشی را که دائم به ما پیشنهاد می‌شد را با نگاهی طنز آمیز به تصویر می‌کشیدیم. تجهیزاتی هم که داشتیم بسیار محدود بود؛ کل شبکه دو تنها دو دوربین یوماتیک داشت و باید برنامه‌ریزی دقیقی می‌کردیم که در دو نصف روزی که دوربین به ما تعلق داشت بتوانیم حداکثر استفاده را بکنیم. عوامل‌مان هم تنها آفیش سازمان بودند و ریالی اضافه‌تر نمی‌گرفتند اما خوشبختانه توانستم آن‌ها را با خودم همراه و در میانشان ایجاد انگیزه کنم.

برای همین در برنامه تیتراژ را کامل می‌رفتم و نام همه عوامل را ذکر می‌کردم. این کار به نوعی باعث دل‌گرمی و درعین حال رقابت بین افراد شده بود. مطابق با مقررات سازمان برنامه‌های نوع (ج) اجازه نام بردن از عوامل برنامه در تیتراژ را نداشتند و همین که من توانستم دیدنی‌ها را از این امر مستثنی کنم؛ خودش حکایتی است دیدنی. اصولاً به دلیل سنگر شکن بودن دیدنی‌ها من بسیار حکایت‌های جالب و شنیدنی دارم که انشالله روزی آن‌ها به همراه دیگر خاطراتم از ۴۰ سال کار در دنیای رسانه و تبلیغات منتشر خواهم کرد.

همان‌طور که اشاره کردید دیدنی‌ها بخش‌های مختلفی داشت از جمله بخش‌های خارجی برنامه شامل سرزمین‌های دور. منبع شما برای دریافت این بخش‌ها چه بود؟

در آن زمان ماهواره‌ها به صورت آنالوگ بود و در جام جم دو سه دیش چهار پنج متری داشتیم. سازمان در آن سال‌ها با ماهواره‌های یورو ویژن و

آسیا ویژن که به ترتیب خبرهای غرب و شرق دنیا را پوشش می‌دادند، قرارداد داشت. روزی یک ساعت برنامه‌های عمدتاً خبری را با فورمت آنالوگ می‌فرستادند. این ماهواره‌ها به ندرت در بین خبرهای سیاسی و ورزشی خود، سافت نیوزهایی هم ارسال می‌کردند که موردنظر من بود، بیشتر اوقات به دلیل شرایط آب و هوایی متأسفانه این تصاویر ماهواره ای با نویز همراه بود؛ از طرفی همه این دریافت‌ها در اختیار واحد اطلاعات و اخبار سازمان قرار می‌گرفت. به دلیل محدودیت واحد اطلاعات و اخبار سازمان که می‌بایست این آرشیوها همیشه در دست‌رسان باشد. ما از ساعت شش عصر تا هشت صبح روز بعد فرصت داشتیم که با وانت برویم و حدود ۷۰-۶۰ کاست یوماتیک را تحویل گرفته و با دور تند بازبینی و مونتاژ کنیم. گاهی نتیجه کار یک شب حتی به ده دقیقه مفید هم نمی‌رسید تا جوابگوی یک قسمت برنامه‌مان شود. این کار بخشی از منابع ما را تامین می‌کرد و بخشی هم وقتی دیدنی‌ها شناخته‌تر شد، توسط دفاتر ما در توکیو، لندن و پاریس با مونیتورینگ برنامه‌های مناسب، ضبط و ارسال می‌شد. البته به دلیل احتیاط در مسئله کپی رایت؛ می‌بایست از یک برنامه یک ساعته حداکثر سه دقیقه مفید مونتاژ و استخراج شود؛ کاری زمان‌بر و دشوار. گاهی آرشیوهای شخصی و خانگی برایمان نوارها و فیلم‌هایی می‌آوردند که بندرت قابل استفاده بود هم از نظر فنی و هم محتوایی.

راستی آزمایی شما از بین سوژه‌هایی که فیلم‌هایشان به دست تان می‌رسید به چه شکل انجام می‌شد؟

مواردی وجود داشت که بیننده‌ها به ما معرفی می‌کردند، از طریق نامه‌ها و تلفن‌ها؛ قسمتی را هم از همکاران در مراکز شهرستان‌ها دریافت می‌کردیم. تشکر از مراکز و آوردن نام افراد تهیه‌کننده در تیتراژ باعث می‌شد بقیه شهرستان‌ها هم برای معرفی سوژه‌ها و یا تولید و ارسال بعضی از آنها برای ما، ترغیب شوند.

ما در طول سالها پخش برنامه توانستیم آدم‌های خاصی را معرفی کنیم که علیرغم معلولیت و محدودیت‌های جسمی؛ توانسته بودند توانمندی‌های خاص و غیرقابل باوری را از خود بروز دهند. خانمی بود که دست نداشت اما با پا خوشنویسی، رانندگی و بافتنی می‌کرد یا خانمی را با همین مشکل داشتیم که با دهان نقاشی می‌کرد و ...

این سوژه‌ها در شرایط آن روز کشور ما و در

در طول ۱۰ سال ساخت برنامه دیدنی‌ها که با رکورد ۹۰ درصد بیننده در نوروز سال ۱۳۶۷؛ پربیننده ترین برنامه کل تاریخ تلویزیون این مملکت شد؛ تشویق مادی که هیچ؛ حتی یک تقدیر شفاهی و کلامی هم از من نشد. من با کمترین امکانات و تنها به عشق مردم کار کردم.

زمانی که جامعه دچار استرس ناشی از جنگ تحمیلی شده بود باعث نشاط و ایجاد انگیزه می‌شد. دیدن این آدم‌های موفق باعث می‌شد مردم امید پیدا کنند. در سال ۱۳۶۲ فردی را معرفی کردیم که از گردن به پایین فلج شده بود اما نقاشی‌های درجه یک می‌کشید. بعد از پخش فیلم، فردی از مشهد با من تماس گرفت و بابت پخش آن از من خیلی تشکر کرد؛ گفت من به حدی تحت فشار بودم که قصد خودکشی داشتم اما تا برنامه شما را دیدم از خودم خجالت کشیدم و منصرف شدم.

دیدنی‌ها در طول آن سال‌های جنگ و مباران و خاموشی دریچه‌ای بود را بسوی آرامش و همین نکته برای من بسیار ایجاد انگیزه و توان می‌کرد؛ اما باید اعتراف کنم که موضوع انصراف هموطن مشهدی از خودکشی آن هم در نتیجه زحمات کاری من؛ من را تکان داد و نیروئی صدچندان بخشید. فکر می‌کنم اگر این همه زحمات صرفاً نتیجه‌اش همین اتفاق قشنگ بازگشت به زندگی هموطن مشهدی من باشد؛ برای همه دنیا و آخرت من کفایت می‌کند و جدا خدا را شاکرم که چنین توفیقی نصیب این بنده ناچیز خودش کرد.

بعد از یک دهه که دیدنی‌ها را کار کردید سراغ کارهای دیگری مثل مجموعه تلویزیونی گوناگون، طرح نو در اندازیم و ... رفتید. چرا در آن برهه دیدنی‌ها رها کردید و به سراغ کارهای دیگر رفتید؟

می‌توانم بگویم برنامه به مرحله‌ای رسیده بود که ادامه آن یا آن شرایط و امکانات دیگر میسر نبود؛ ضمناً سوزهای ساده و در دسترس بسیار کم شده بود؛ کاخ و موزه‌ای نبود که ما نرفته باشیم، آدم منحصر بفرد و شناخته شده‌ای نبود که نشان نداده باشیم و لذا باید طرحی جدید ارائه می‌دادیم.

باید به جای اینکه راوی و منتقل کننده دیدنی‌ها باشیم، سازنده دیدنی‌ها می‌شدیم و یک سری موضوعات را می‌ساختیم که با امکانات شبکه جور در نمی‌آمد. در سال‌هایی که من کار کردم تلاشم بر آن بود که دیدنی‌ها پر مخاطب باشد و همین هم شد؛ ما در نوروز ۱۳۶۷ با ۹۰ درصد مخاطب و در رقابت با برنامه‌هایی مانند هشیار و بیدار(سری اول) یا سریال هزارستان، پربیننده‌ترین برنامه شناخته شدیم. حتی در سال ۱۳۶۶ که سال پخش سریال اوشین

بود دیدنی‌ها با ۶۵ درصد پر مخاطب تر و بالاتر از اوشین بود. مجموعه تلویزیونی گوناگون را در سال ۱۳۷۰ و ۱۳۷۱ کار کردم و مواردی را به آن اضافه و تغییراتی را اعمال کردم که برنامه موفقتر هم شد. بعد از مدتی هم در سال ۱۳۷۴ خودم را بازنشسته کردم.

با بازنشستگی در سازمان خودتان را بازنشسته کردید یا کار رسانه را در فضای دیگری ادامه دادید؟

بعد از بازنشستگی کارم را با تبلیغات و فیلم‌سازی صنعتی ادامه دادم. برای محیط‌زیست و وزارت صنایع تولیداتی را انجام دادم. سال ۱۳۷۷ مدیر شبکه دو از من دعوت کرد تا برنامه‌ای به اسم ساعت بیست و سه را تولید کنم که هر شب ساعت یازده به مدت نیم‌ساعت بهترین، زیباترین و جذاب‌ترین خبرهای غیر سیاسی را که در طول روز اتفاق افتاده است را کار کنیم. سه ماهی هم کار کردم اما بعد از یک سری اتفاقات تصمیم به قطع همکاری گرفتم و به این نتیجه رسیدم که قاعده بازی عوض شده و این فضای کاری دیگر با روحیات من هم خوانی ندارد.

اخلاق کاری در حرفه تهیه‌کنندگی چگونه برای‌تان معنا پیدا می‌کند و آن را در چه چیزی می‌بینید؟

تعهد کاری همان چیزی است که از آن به اخلاق حرفه‌ای یاد می‌کنم.

یادم است در سال ۱۳۶۳ اقرار نمود که در نوروز دیدنی‌ها برنامه داشته باشد چون سال سختی بود و من و خانواده‌ام به سفر و استراحت نیاز داشتیم. روزهای آخر اسفندماه معاونت شبکه مرا صدا کردند و گفتند نوروز امسال شبکه دو

دیگر یادآوری سختی روزهای یکشنبه و اشکالات پخش که گاهی به تعداد آیتم‌های برنامه و افزون بر ۳۰ مورد می‌شد و وقتی برطرفشان می‌کردم و نوار به پخش ارسال می‌شد دچار افت فشار می‌شدم؛ برایم تبدیل به خاطراتی شیرین و دلچسب می‌شود. جالب است برای‌تان بگویم که هنوز هم کابوس‌های من در خواب نرسیدن برنامه دیدنی‌ها به پخش است؛ این کابوس قبلاً زیاد در خواب به سراغم می‌آمد ولی همچنان با من است و آخرینش مربوط به حدود سه سال پیش می‌شود

برنامه‌ای ندارد، نه پولی در کار است و نه فرصتی برای کار و از من خواهش کردند کمک‌شان کنم.

به نوعی رگ خواب مرا می‌دانستند و بدون تحکم و دستور و یا وعده پاداش به من گفته شد که هر گلی به سر شبکه بزنی؛ به سر خودت زده‌ای!

سال‌هایی که پشت سر گذاشتم را مرور می‌کنم از انجام کارها و تاثیرگذاری‌شان خوشحال می‌شوم. آن زمان دوران سختی بود و مرارت‌ها کشیدم، وقتی هنوز کابوس‌های شبانه من نرسیدن به موقع پخش دیدنی‌هاست؛ می‌توان به عمق دشواری کاری مانند دیدنی‌ها پی برد.

دیدنی‌ها بدلیل تنوع موضوعات بهترین محک برای شناخت جامعه ایرانی و مسئولان شده بود. تجربه‌های دیدنی‌ها راه‌گشای بسیاری از برنامه‌سازان و مدیران سازمان شد. سازمان صدا و سیما در مرحله تجربه و خطا بود و دیدنی‌ها فرصتی بود تا بسیاری از تجربه‌ها را محک بزینم و آزمایش کنیم.

و در انتها توصیه شما به عنوان پیشکسوت و بزرگ‌تر این حرفه به نسل جوانی که در آستانه ورود به آن هستند چیست؟

بحث مدیریت و ارتباط درست با مجموعه عوامل از مسائل کلیدی برنامه است که در کنار دانش این‌کار می‌تواند باعث خروجی خوبی گردد. جسارت و تابوشکنی از فاکتورهای مهمی است که باعث موفقیت می‌شود. بدیهی است متفاوت بودن هزینه دارد و اگر فرد در دورانی که جوان است و قدرت ریسک کردن دارد؛ متفاوت عمل کند شاید زمانی مانند من در دهه هفتم زندگی به آرامش و رضایت خاطر برسد که با هیچ چیزی دیگری قابل معاوضه نیست...
غرض نقشی است کزما با زماند که هستی را نمی بینم بقائی

بلافاصله دست به کار شدم و در مدت ۱۰ روز آخر سال، ۱۲ برنامه ویژه نوروز ساختم و تحویل دادم. من همیشه از نظر آیت‌های داخلی و خارجی سعی می‌کردم برای خودم یک بانک قابل توجه داشته باشم و آن زمان موقع استفاده از این بانک بود. برنامه‌ریزی دقیقی انجام دادم تا تمام وقت به مدت ۱۰ روز تمام امکانات را در اختیار من بگذارند. در این مدت بدون استراحت کافی و خوابی در حدود دو ساعت در شبانه روز با گروه هم کار کردیم و خدا را شکر برنامه را به موقع تحویل دادیم. این مورد همان پای‌بندی و تعهد است که سعی کرده‌ام داشته باشم.

برنامه‌ای مانند دیدنی‌ها که برنامه‌ای برند و پر مخاطب بود نیاز به تهیه‌کننده مولفی داشت که آن را سالیان سال در بالاترین سطح نگه دارد و ادامه دهد. به عنوان تهیه‌کننده این برنامه چه تمهیداتی اندیشه می‌کردید تا برنامه‌ای به یادماندنی و برندی بسازید که هنوز هم بعد از گذشت مدت‌ها در خاطر مردم وجود زنده بماند؟

این همان چیزی است که از آن به نام عشق به کار یاد می‌شود. با تمام سختی و دشواری‌ها می‌توانم بگویم راضی هستم چون حالا در دهه هفتم زندگی‌ام، وقتی به گذشته رجعت می‌کنم و

احمدزاده در گفت‌وگو با دیداری نو:

تهیه کننده با تحلیل خوب، آثر خوب تولید می‌کند

گفت‌وگو: مریم حضرتی

didarino.magazine@gmail.com

سید کاظم احمدزاده در تاریخ ۱۲ آذر ۱۳۴۲ در تهران به دنیا آمد. وی از مجریان صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران است. او دارای لیسانس روان‌شناسی است و دانش علوم حوزوی هم دارد. او از سال ۱۳۷۵ وارد صدا و سیما شد. او تهیه‌کنندگی بسیاری از برنامه‌های تولیدی که خود مجری آن بود را هم برعهده داشت؛ وی که در همایش سومین اجلاس نخبگان منابر شیعه حضور داشت به انتقاد بر اینکه مجری‌ها به مانند کانون تهیه‌کنندگان رسانه‌های دیداری صنف و تشکیلی ندارند با ما به گفت‌وگو نشست در ادامه این گفتگو را می‌خوانید:

حضور در همایش سومین اجلاس نخبگان منابر شیعه چه منظوری را می‌رساند؟

با توجه به نوع حضور افراد از جمله هنرمندان تجسمی، کلامی، موسیقی، بازیگری، کارگردانی در همایش سومین اجلاس نخبگان منابر شیعه در کربلا هنرمند جماعت از جمله مجسمه‌ساز، نقاش، اهل کلام، شعر، خطابه و یا اهل قلم و یا در هر حوزه دیگر هنری وقتی این صحبت‌ها را می‌شنود، از این محتوا استفاده می‌کند. احساس می‌کنم این‌گونه گردهمایی‌ها با این نوع آرایش انسانی و تخصصی خیلی کمک‌کننده در شکل‌گیری این کارهای جدید است. در همایش‌های بعدی باید به دنبال آن باشیم که هنرمندان خروجی خود را ارائه دهند. این محافل‌ها که به اطلاع مردم می‌رسد کار بسیار ارزنده‌ای است می‌تواند سینه به سینه نقل شود و نقل محافل شود و در حوزه‌های مختلف هم به آن پرداخته شود.

آیا شما علاوه بر اجرا تهیه‌کننده هم بودید؟

تهیه‌کنندگی را هم در کنار اجرای تلویزیونی و برنامه‌های خارج از تولید تلویزیون داشتم.

شغل تهیه‌کنندگی تولیدات رسانه‌های دیداری چقدر امروز با شاخصه‌های دنیا نزدیک است؟

تهیه‌کنندگی با تحقیقات خوب می‌تواند اثری خلق کند که در این راستا کمک‌شایانی می‌تواند کند اجرا به جای خود، برنامه‌سازی هم‌اتاق فکر دارد، برنامه‌سازی برای خلق یک اثر طبیعتاً متریکال و موضوعاتی می‌خواهد که به این طریق می‌تواند به راحتی انجام شود.

آیا مجری‌ها هم به مانند کانون تهیه‌کنندگان رسانه‌های دیداری صاحب صنف یا تشکیلی هستند؟

خیر مجری‌ها صنفی برای خود ندارند.

دبیر جشن‌واره بین‌المللی فیلم کوثر در گفت‌وگو با دیداری نو:

در بخش بین‌الملل بیشترین جلوه را داریم

گفت‌وگو: اکرم جدیدی ممتاز

didarino.magazine@gmail.com

امروزه، برگزاری جشن‌واره فیلم یکی از ابزار بسیار کاربردی برای نمایش و انتقال مولفه‌های فرهنگی کشورها است اگرچه در ایران جشن‌واره‌های سینمایی مختلفی برگزار می‌شود، اما بی‌شک به دلیل ماهیت خاص، جشن‌واره کوثر نقطه عطف فعالیت‌ها و برنامه‌های فرهنگی کشور است، که با موضوع نقش زنان ایثارگر و جایگاه حماسی آنان در انقلاب و جبهه مقاومت برگزار می‌شود است شایان ذکر است که از همین دوره (دوره پنجم) این جشن‌واره پا را از مرزها فراتر گذاشته و به صورت بین‌المللی برگزار می‌شود. پنجمین جشن‌واره بین‌المللی «فیلم کوثر» توسط «بنیاد آیه‌های ایثار و تلاش» با همکاری شهرداری تهران، موسسه تصویر شهر، سازمان امور سینمایی، بنیاد شهید و امور ایثارگران و صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران در تیرماه امسال با دبیری ناصر باکیده در تهران برگزار می‌شود. به همین بهانه با ناصر باکیده رئیس شورای سیاستگذاری جشن‌واره گفت‌وگو داشتیم با ما همراه باشید.

این جشنواره از شکل ملی خود به سطح بین‌المللی در برنامه ریزی و اجرا رسیده است و با نگاه جامع‌تری کار را دنبال می‌کند و طبیعتاً از انجایی که جشنواره موضوعی است در نوع خود شبیه ندارد و اگر در یک کلام بگوییم این جشنواره فیلم زنان است اشتباه نکرده ایم.

به سطح بین‌المللی در برنامه‌ریزی و اجرا رسیده است و با نگاه جامع‌تری کار را دنبال می‌کند و طبیعتاً از انجایی که جشن‌واره موضوعی است در نوع خود شبیه ندارد و اگر در یک کلام بگوییم این جشن‌واره فیلم زنان است اشتباه نکرده ایم. جشن‌واره کوثر، جشن‌واره‌ای است که پیرامون تلاش و ایثار زنان آثار را می‌پذیرد که مشابه چنین جشن‌واره‌ای را نداشتیم.

در مورد فرایند ورود آثار به بخش نمایش توضیح دهید؟

پس از فراخوان جشن‌واره در بخش فیلم و فیلمنامه، در بخش فیلم ما پذیرای آثار سینمایی، فیلم‌های بلند داستانی (تله فیلم)، آثار مستند بلند و کوتاه، فیلم‌های کوتاه داستانی، فیلم‌های

از رسالت جشن‌واره بگویید. وجه تمایز این دوره از جشن‌واره با جشن‌واره‌های دیگر در چیست؟

پنجمین جشن‌واره بین‌المللی فیلم کوثر که پس از یک وقفه پانزده ساله برگزار می‌شود از دو جنبه با سایر جشن‌واره‌های سینمایی متفاوت است یکی در نوع خودش و دوم در قیاس با جشن‌واره‌های دیگر موضوعی. این جشن‌واره بعد از پانزده سال که از دوره چهارم آن می‌گذرد احیا می‌شود که این از یک طرف یک ویژگی برای فعالیت سینمایی است که فرصتی را برای اهالی سینما ایجاد می‌کند. رسالت جشن‌واره ارزیابی کمی و کیفی آثار ارسالی است و نکته بعد نگاه جدیدتر است که این جشن‌واره از شکل ملی خود

پویانمایی و نماهنگ بودیم در تمام این بخش‌ها، آثار دریافتی از طریق هیات انتخاب در حال گزینش است.

چه تعدادی فیلم ملی و فرا ملی در این دوره جشن‌واره شرکت کردند؟ و از کدام کشورها بیشتر فیلم دریافت کردید؟

حدود ۵۵۰ عنوان در بخش ملی فیلم در گونه‌های مختلف و فرم‌های مختلف دریافت کردیم از بین این تعداد هیات انتخاب، که متشکل از تعدادی کارشناسان و سینماگران مسلط بر موضوع تلاش می‌کنند بهترین‌ها را چه به لحاظ معنایی و چه به لحاظ ساختاری انتخاب و به بخش مسابقه معرفی کنند. ضمن اینکه بخش بین‌الملل جشن‌واره در حدود ۳۰۰ عنوان فیلم از پنجاه کشور تاکنون دریافت کردیم که در حال انتخاب آنها هستیم. جشن‌واره در بخش بین‌الملل علاوه بر کل جهان روی کشورهای اسلامی بیشتر متمرکز شده زیرا به لحاظ دریافت آثار هم از جهت هم‌گونه بودن و هم مشارکت فرهنگی و دینی که پیرامون موضوع جشن‌واره وجود دارد گذاشتیم مانند مصر، سوریه، لبنان، پاکستان و کشورهای اسلامی در آسیای میانه... علاوه بر آن ما از آمریکا، آلمان و فرانسه هم آثار داشتیم. خوشبختانه جشن‌واره کوثر به شکل متنوع از کشورهای مختلف شرکت کننده داشت احساس من این است یکی از وظایف اینگونه جشن‌واره‌ها در بخش بین‌الملل خود دارند ترسیم کننده تولید آثاری است که از کشورهای مختلف با موضوع جشن‌واره با ساختارهای متفاوت شرکت کننده داشته باشد بالاخره سینمای کشورها شبیه

به هم نیست و حتی در بسیاری سینما در اولویت قرار ندارد ولی ما تلاش می‌کنیم یک نمای کلی از آثار فیلم‌سازی مرتبط با موضوع جشن‌واره از کشورهای متنوع را نمایش دهیم

ارزیابی شما از حضور سینماگران بخش بین‌الملل چیست؟

ما در این جشن‌واره چند موضوع را در بخش بین‌الملل دنبال می‌کنیم از جمله نقش زنان در حوزه مقاومت، زیست عقیقانه یا همان حجاب و عفاف و توجه ویژه جشن‌واره به جنگ غزه و زنان و کودکان آنجا و... این حوزه‌ها به دلیل داشتن تنوع موضوعی طبیعتاً نگاه‌های مختلفی را هم دارد احساس من بر این است که این دوره از جشن‌واره کوثر در بخش بین‌الملل بیشترین جلوه را در حول کشورهای اسلامی داشته باشد.

در پوستر جشن‌واره، قصد داشتید چه مفهومی را به مخاطبان برسانید؟

به نظرم پاسخ دقیق این سوال را باید طراح پوستر بدهد اما در یک کلمه، طراح به لحاظ معنایی نقش زن در سینما را در پوستر نمایش داده است.

در مورد اکران در سراسر کشور بگویید.

ما از اینکه بتوانیم آثار را همزمان در سراسر کشور و یا در کشورهای علاقمند اکران کنیم اما جشن‌واره امانت دار آثاری است که برای جشن‌واره ارسال شده، این آثار تهیه‌کنندگان، سرمایه‌گذاران خود را دارد و این افراد با علم بر اینکه اثرشان در یک

به نظر شما صنف کارگردانان و تهیه‌کنندگان تا چه حد می‌توانند به حراست از مشاغل فیلم‌سازی کمک کنند؟

ما در تولید فیلم سه عنصر مهم داریم تهیه‌کننده، کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس، که نقش کلیدی دارند که مغز اصلی کار را شکل می‌دهند برای توجه به جریان اشتغال در این موضوع طبیعتاً سرمایه‌گذار و تهیه‌کننده نقش جدی را دارند که این نقش در سینمای ایران از طریق بخش خصوصی ضعیف دیده می‌شود و همواره اهالی سینما بالاخص تهیه‌کنندگان نیم‌نگاه جدی به حمایت‌هایی که از طرف دستگاه‌های مرتبط با دولت و حاکمیت شکل می‌گیرد دارند به نظر من این وظیفه نهادهای دولتی و حاکمیتی برای گسترش فرهنگ سینمایی است و گرنه تهیه‌کنندگان به عنوان عاملان اجرایی، برنامه‌ریزی، نظارت و سازمان‌دهی برای تولید اثر نقش کلیدی و حرفه‌ای دارند اما به دلیل مشکلی که در چرخه اکران وجود دارد سرمایه ندارند گردش مالی در حوزه اکران ضعیف است هر چند سیاست‌گذاران و مدیران سینمایی تلاش می‌کنند که با گسترش سالن‌سازی و تنوع تولید اکران‌ها را پررونق کنند.

ما در این جشنواره چند موضوع را در بخش بین‌الملل دنبال می‌کنیم از جمله نقش زنان در حوزه مقاومت، زیست‌عقوفانه یا همان حجاب و عفاف و توجه ویژه جشنواره به جنگ غزه و زنان و کودکان آنجا و... این حوزه‌ها به دلیل داشتن تنوع موضوعی طبیعتاً نگاه‌های مختلفی را هم دارد

شهرستان اکران می‌شود برای ما ارسال کردند و طبیعتاً کار اصلی ما ارزیابی این آثار است نه حوزه اکران آنها، اما هم‌چنان شخصاً علاقمند هستیم که با کمک مراکز مرتبط فرهنگی سینمایی در سطح کشور برای اکران و بازدهی اقتصادی آثار را متقبل شویم.

جایگاه صدا و سیما در این جشنواره کجاست؟

صدا و سیما به لحاظ وظایف ذاتی خود، در جهت انعکاس اخبار، پخش تیزر، جریان‌سازی، گفتگوهای شکل‌گرفته با این نوع جشنواره‌ها همراهی می‌کند اما صدا و سیما در بخش رسانه‌ای جشنواره نمی‌تواند صرفاً پوشش دهنده اتفاقات جشنواره باشد لذا رسانه‌های دیگر، فضای مجازی و خبرگزاری‌های مرتبط با حوزه فرهنگ و سینما باید عهده‌دار این فعالیت باشند.

میزان مشارکت نهادهای دولتی در جشنواره کوثر چگونه است؟

از آنجایی که این جشنواره توسط بنیاد پایه‌های ایثار و تلاش که در واقع بنیادی خصوصی (ان‌جی‌او) فرهنگی و غیر‌انتفاعی است برگزار می‌شود همواره این بنیاد تلاش کرده برای فعالیت‌های فرهنگی-هنری خود منابعی را از دستگاه‌ها و ارگان‌های مرتبط بگیرد که طبیعتاً کافی نیست اما دستگاه‌هایی مانند شهرداری، موسسه تصویر شهر، معاونت امور زنان و خانواده ریاست جمهوری، بنیاد شهید، صدا و سیما همکاری و همراهی می‌کنند اما این همراهی با حجم برنامه‌هایی که جشنواره دارد کافی نیست.

پروژه ارسال آثار چقدر طول می‌کشد؟

برای این جشنواره، در بخش فیلم حدود دو ماه فرصت گذاشته شد در بخش فیلم‌نامه که دریافت‌کننده فیلم‌نامه‌های ۱۳۵ ثانیه‌ای است فراخوان دریافت بیشتر است و تا پایان خرداد ادامه دارد.

چگونه از هوش مصنوعی در صنعت فیلم‌سازی استفاده می‌شود؟

مترجم: پریسا والی

نویسنده: naysairdNahsunariS

didarino.magazine@gmail.com

درآمد ایجاد کند مهم است؛ استفاده از هوش مصنوعی برای ساخت فیلم‌نامه‌های جدید به فیلم‌سازان کمک می‌کند تا با این قضیه بهتر کنار بیایند.

ماشین‌های تجزیه و تحلیل الگوریتم با حجم زیادی از داده‌ها در قالب متن فیلم تغذیه می‌شوند، از آنها اطلاعات می‌گیرند و در نهایت فیلم‌نامه‌های منحصر به فردی را ارائه می‌کنند. این امر روند کار را سرعت می‌بخشد و باعث صرفه‌جویی قابل توجهی در زمان و منابع برای فیلم‌سازان می‌شود.

الگوریتم‌های هوش مصنوعی می‌توانند خط داستانی فیلم‌نامه را مطالعه کنند و سوالات، تعلیق‌ها و پیشنهادات احتمالی را مطرح کنند. بنابراین فرآیند تجزیه و تحلیل فیلم‌نامه را بسیار سریع‌تر و آسان‌تر می‌کند.

آیا تا به حال فیلمی که توسط هوش مصنوعی نوشته و با یک الگوریتم یادگیری عمیق، به حرکت درآمده است را دیده‌اید؟ فوق‌العاده به نظر می‌رسد؛ نه؟!

اما واقعیت این است که هوش مصنوعی قبلاً در بسیاری از جنبه‌های صنعت فیلم‌سازی ادغام شده است تا موفقیت فیلم‌ها را پیش‌بینی کند، فیلم‌نامه بنویسد، تصاویر را طراحی کند، بازیگران را انتخاب کند و حتی پروژه‌های سینمایی را تبلیغ کند.

بینیم که چگونه ممکن است در مراحل مختلف فرآیند ساخت فیلم از هوش مصنوعی استفاده شود.

نوشتن فیلم‌نامه

انتخاب فیلم‌نامه‌ای که تاثیرگذار باشد و

کمک به پیش تولید

در فیلمنامه به دنبال بازیگران در پایگاه های داده می گردند و با اطلاعات که در اختیار دارند می توانند چهره بازیگران را -درحالات مختلف احساسی- روی بدن بدل بازیگران بگذارند تا بتوان نتیجه اجرای آن پلان توسط بازیگران مختلف را مشاهده کرد. می توان از هوش مصنوعی برای اضافه کردن بازیگران در فیلم ها، نمایش احساسات مختلف بازیگران، پیر کردن آن ها و حتی خلق شخصیت های متنوع دیجیتالی استفاده کرد.

تدوین فیلم

تدوین گران می توانند از هوش مصنوعی برای ساخت تریلر فیلم استفاده کنند. الگوریتم های هوش مصنوعی می توانند صحنه های فیلم های اکشن و احساسی را شناسایی کرده و آن ها را بیرون بکشند تا به تدوین گران کمک کنند تریلر های جذابی بسازند. هوش مصنوعی همچنین می تواند برای تدوین فیلم بلند عالی باشد. الگوریتم های هوش مصنوعی از تشخیص چهره برای تعیین شخصیت ها و صحنه های مهم که در خط اصلی داستان حضور دارند استفاده می کنند و در روند تدوین فیلم های بلند داستانی به تدوین گران کمک کنند.

تولید فیلم

هوش مصنوعی می تواند فیلم های خودش را بسازد. «هوش مصنوعی بنجامین» فیلم علمی تخیلی Zone out را در عرض ۸ ساعت با همکاری راس گودوین ساخت. هرچند احتمال اینکه این فیلم برنده جایزه بشود وجود ندارد، اما این فیلم همچنان تجربه چشمگیر و چالش برانگیزی بوده است. ساخت این فیلم گامی رو به جلو در تولید خودکار فیلم ها با بهره گیری هوشمندانه از هوش مصنوعی بوده است.

منبع: <https://smartclick.ai/articles/how-artificial-intelligence-is-used-in-the-film-industry>

/intelligence-is-used-in-the-film-industry

هوش مصنوعی با کمک به برنامه ریزی جدول زمانی مشخص، یافتن موقعیت های مکانی مطابق با خط داستانی فیلمنامه و سایر فرآیندهای پیش تولید، ظرفیت بسیاری برای ساده سازی فرآیند پیش تولید فیلم ها دارد. هوش مصنوعی جلسات فیلمبرداری را مطابق با روزهای در دسترس بودن بازیگران، برنامه ریزی می کند که این امر باعث صرفه جویی در زمان و افزایش بهره وری می شود. علاوه بر این، سیستم های هوش مصنوعی مکانهایی را که در فیلمنامه توصیف شده اند را تحلیل و لوکیشن های واقعی برای فیلمبرداری صحنه های فیلم را معرفی می کند که این امر مقدار زیادی از منابع و زمانی که صرف یافتن لوکیشن های فیلمبرداری می شود را ذخیره می کند. صحنه های فیلم را معرفی می کند که این امر مقدار زیادی از منابع و زمانی که صرف یافتن لوکیشن های فیلمبرداری می شود را ذخیره می کند.

پیش بینی موفقیت فیلم

هوش مصنوعی هم چنین برای تجزیه و تحلیل فیلمنامه به منظور پیش بینی درآمد احتمالی فیلم استفاده می شود. اگرچه ممکن است پیش بینی های الگوریتمی همیشه کاملاً دقیق نباشند ولی در حال حاضر علاقه فزاینده ای در استودیوهای بزرگ برای استفاده از آن ها شکل گرفته است. برای مثال کمپانی وارنر بروس برای پیش بینی موفقیت و میزان فروش فیلمهایش به پلتفرم هوش مصنوعی سینه لایتیک (cinelytic) مراجعه می کند.

انتخاب بازیگران

هوش مصنوعی می تواند با انجام تست های خودکار به انتخاب بازیگران سرعت ببخشد. پلتفرم های هوش مصنوعی با توجه به معیارهای مشخص شده و توضیحات بصری ارائه شده

عظیمی در گفت‌وگو با دیداری نو:

برای تولید آثار انیمیشن به سرمایه گذار نیاز داریم

پویانمایی

بهرام عظیمی کارگردان پویانمایی، فیلم‌نامه‌نویس، طراح کاراکتر و کاریکاتوریست اهل ایران است. او فارغ‌التحصیل رشته صنایع دستی از دانشگاه هنر تهران و دارای مدرک کارشناسی ارشد انیمیشن از وزارت فرهنگ و ارشاد است. وی در اسفند ۱۴۰۲ نشان عالی مفاخر هنرهای تجسمی را از وزارت فرهنگ و ارشاد دریافت کرد. امروزه انیمیشن‌های حرفه‌ای ساخته می‌شوند که با استقبال هم‌روبرو شده‌اند سیاستی، بابابرقی، داود خطر، آقای ایمنی و تهران ۱۵۰۰ که همه اینها ساخته عظیمی هستند این روزها دوباره انیمیشن سیاستی برای پلیس و بابا برقی برای شرکت برق در رسانه‌های فضای مجازی مجدد در حال بازپخش است به این بهانه با او به گفت‌وگو نشسته ایم که می‌خوانید:

آیا انیمیشن‌کنان تهیه‌کنندگان دارد! و چرا تهیه‌کنندگی در این حوزه رونق ندارد؟

خیر انیمیشن‌کنان تهیه‌کنندگان ندارد اما صنف دارد، مسئله اینکه رونق دارد یا ندارد را من نمی‌دانم! این را حتماً از وزیر ارشاد بپرسید.

کانون تهیه‌کنندگان رسانه‌های دیداری چقدر می‌تواند از صنف انیمیشن حفاظت کند؟

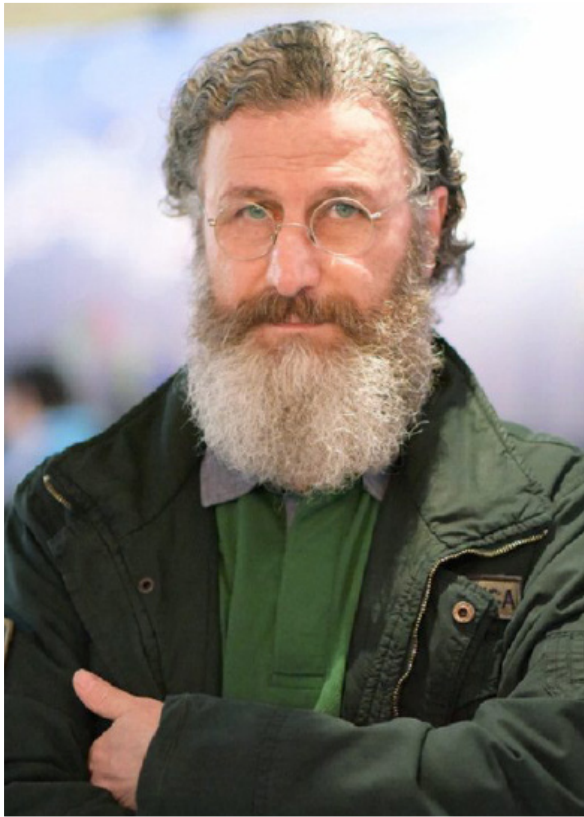
کسی که عاشق انیمیشن باشد و با سرمایه خود بخواهد یک خروجی داشته باشد می‌تواند

جایگاه پویانمایی در تولیدات رسانه‌های دیداری کجاست؟

در کار انیمیشن هر چیزی که تصور کنید را می‌توانید به تصویر بکشید می‌توانید سوار سفینه شوید و تا ته کهکشان بروید و آخر هم به آن برسید و ستاره‌های آن را هم بشمارید پس هیچ محدودیتی برای به تصویر کشیدن ندارد.

با توجه به فرهنگسازی که برای انیمیشن شده آیا برنامه‌ای کودکانه است؟

خیر شاید ۷۰ سال پیش اینگونه بود ولی الان بزرگسالان هم انیمیشن می‌بینند پس برای همه هست و به سن ربطی ندارد.

■ ■ ■
ترس ما این است که آن چیزی که هوش مصنوعی می‌سازد با تولید انسان تفاوت چندانی نداشته باشد، شاید یک سری مشکلات داشته باشد ولی در کل می‌تواند مثل انیمیشنی که ما می‌سازیم و حتی بهتر باشد.

افراد زیادی در آن سرمایه‌گذاری نمی‌کنند، چون تضمین فروش ندارد و طول می‌کشد؛ مدیر دولتی می‌گوید من معلوم نیست چند سال دیگر باشم یا نباشم اگر الان کار را استارت بزنم و چند سال دیگر این انیمیشن به نام مدیر دیگری تمام شود! پس بی خیال آن می‌شوم.

حمایت کند حتی اگر بازاری، پارچه فروش، وزیر ارشاد یا هر کس دیگری باشد هر کسی که بودجه برای انیمیشن کنار بگذارد و به یک تیم انیمیشنی پول دهد و بگوید من می‌خواهم راجع به موضوعی انیمیشن بسازم این تیم برای آنها کار می‌کند.

انیمیشنی که با هوش مصنوعی ساخته می‌شود چه تفاوتی با انیمیشنی که توسط انسان تولید می‌شود دارد؟

درباره این موضوع نمی‌توانم در یک جمله بگویم چون ممکن است تفاوتی نداشته باشد، ترس ما این است که آن چیزی که هوش مصنوعی می‌سازد با تولید انسان تفاوت چندانی نداشته باشد شاید یک سری مشکلات داشته باشد ولی در کل می‌تواند مثل انیمیشنی که ما می‌سازیم و حتی بهتر باشد.

انیمیشن با هوش مصنوعی چقدر می‌تواند متکی به منابع باشد؟

با هزینه کمتر می‌شود متکی به منابع دیگر هم باشد.

چرا تهیه کنندگی در این حوزه رونق ندارد؟

تهیه کنندگی انیمیشن متفاوت است ما بیشتر به سرمایه‌گذار احتیاج داریم کسی که پول به ما دهد وگرنه همه می‌توانند تهیه‌کننده باشند منتهی فقط به سرمایه برای تولید آثار نیاز داریم چون پرهزینه است مثلاً من سال ۱۳۹۰ یک انیمیشن با دو میلیارد و دویست هزار تومان ساختم و در همان زمان یک فیلم سینمایی با بهترین بازیگران از جمله هدیه‌تهرانی، گلزار و هر سوپر استار دیگری با ۵۰۰ میلیون ساخته شد پس فیلم من ۴ برابر یک فیلم زنده هزینه دارد و ۵ سال ساخت آن طول می‌کشد.

در این میان فیلم زنده با چهره‌های معروف فروش دارد اما انیمیشن من فروش ندارد چون

در بخش بین الملل بیشترین جلوه را داریم

کوروش زارعی بازیگر تیاتر، سینما و تلویزیون متولد میناب است. او بازیگری را از تیاتر شروع کرد و با سریال حضرت یوسف به شهرت رسید و حالا کارگردانی تیاتر نیز می‌کند. در سال ۶۴ وقتی ۱۳ ساله بود به صورت جدی در تیاتر حضور داشت و در سال چهارم دبیرستان ۱۳۷۳ نمایش گل و جهره را کارگردانی کرد که به مقام دوم جایزه کانون ملی منتقدان رسید. بعد از مهاجرت به تهران و ادامه فعالیت در سال ۱۳۸۱ با سریال غروب بی پایان به کارگردانی جواد افشار وارد قاف تلویزیون شد، او در تنها تجربه سینمایی خود سال ۸۸ در فیلم روز رستاخیز بازی کرده است. آقای زارعی در سال ۱۳۸۳ با بازی در سریال یوسف پیامبر در نقش لاوی برادر بزرگ حضرت یوسف درخشید و چهره اش شناخته تر شد، او سپس در سریال مختار و کیمیا نیز تجربه بازی داشت و مدیر مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری انقلاب اسلامی هم می باشد به بهانه تهیه کنندگی در تئاتر با او به گفت و گو نشستیم که می خوانید:

لطفا درباره مفهوم تهیه کنندگی تیاتر بگویید؟

برعکس است. برای پلتفرم ها هم به صرفه نیست که سمت تیاتر بروند چون تماشاگر و مخاطب ندارد تیاتر یک هنر فاخر و کار فرهنگی است. الان شما نگاه کنید به سینما، پلتفرم ها می بینید فضای سینما عوام زده و سطحی شده است کم تر گیدا می شود که تفکر در آن جایگاه داشته باشد سطح سلیقه تماشاگر در تولیدات پایین آمده است مخاطب ما سطحی است اما تیاتر با اندیشه و فکر سروکار دارد ما هنوز تیاتر را مردمی نکردیم در کشورهای فرانسه، ایتالیا، لهستان اگر نگاه کنید تیاتر سبک کالای خانواده ها هستند اما این اتفاق در کشور ما نیافتاده است.

درباره فعالیت های جدیدتان بگویید؟

قرار است در نمایشی به نام فرات تشنه است مشاور تولید و بازی کنم که در ایام محرم و سفر در تالار وحدت به صحنه می رود نگاه متفاوتی به قصه حضرت عباس و شمر است. همچنین بنده دبیر بخش تیاتر سوگواره پیراهن یوسف هستم و قرار است امسال تیاتر بلندی که نیاز به فرصت و زمان دارد نوشته و پذیرش شود که حدود ۳ الی ۴ ماه زمان ببرد انشالله فراخوان آن را هم اعلام می کنیم فقط در بخش نقالی و کرده خوانی در ایام محرم و صفر قرار است برای سفینه نجات سوگواری داشته باشیم و یک الی دو نمونه آفرینی کنیم که موضوع درباره پیراهن یوسف است که با ارائه به هنرمندان نقال و کرده خوان آن را آماده خواهند کرد. برای جشنواره نقالی و پرده خوانی سفینه نجات انشالله اگر سال آینده قرار شد این جشنواره برگزار شود با فرصت بهتری فراخوانی در بخش خیابانی و صحنه خواهیم داد که بتوانیم انشالله تولید اثر داشته باشیم و در کنار نقالی بخش صحنه ای و نمایش نامه ای هم داشته باشیم.

تهیه کنندگی تیاتر موضوعی است که جدیداً باب شده است، ما چیزی به این عنوان نداریم در واقع ارگان ها و نهادها با هنرمندان تیاتر وارد گفت و گو می شدند با کارگردان طرف بودند به نوعی کارگردان مسئول پروژه و مالی بود دستگیری داشت که الان به مدیر تولید تبدیل شده که با هماهنگی کارگردان قرار داد تولید می بست اما ۸ سالی است که ماجرای تهیه کنندگی تیاتر باب شده آدم ها عناصری تحت عنوان تهیه کننده وارد تیاتر شدند در واقع اینها سرمایه گذار هستند دنبال پول می روند از بنیادها و ارگان ها درخواست کمک می کنند تحت عنوان تهیه کننده با رایزنی هایی که می کند پول تولید اثر را به دست می آورد اینطور نیست که شخصی از جیب و سرمایه خود پولی بگذارد.

یک صنف برای ارتقای شغل اعضای خود چه کارهایی باید انجام دهد؟

در صنف تیاتر بحث بیمه هنرمندان باید پیگیری شود اما از طریق صندوق اعتباری هنر این کار انجام می شود عملاً خود صنف خانه تیاتر، موسیقی، سینما و هنرهای دیگر کاری انجام نمی دهند از طریق صندوق اعتباری هنر مسئله بیمه هنرمندان و پیشکسوتان را تأمین می کنند. در صنف فقط هنرمندان دور هم جمع می شوند و هیات مدیره تشکیل می دهند. من هم به عنوان کارگردان برای کارم رفته ام از ارگان نهادی جذب سرمایه کردم. چون تیاتر صرف نمی کند و بازگشت سرمایه ندارد بنابراین سرمایه گذاران برای سرمایه گذاری سمت تیاتر نمی آیند؛ تیاتر یک فعالیت هنری است مثل سینما یک صنعت نیست که درآمد داشته باشد و افراد را تبدیل به چهره و سلبریتی کند. اما در سینما

دبیر کمیته حقوقی کانون تهیه کنندگان در گفت و گو با دیداری نو

مشاور حقوقی، حافظ منافع هنرمند است

گفت و گو: مریم حضرتی

didarino.magazine@gmail.com

بدون شک اجتناب از مشکلات حقوقی برای هر فردی غیرممکن است. اما در بسیاری از مواقع اخذ مشاوره حقوقی می‌تواند تا حد زیادی از بروز این مشکلات جلوگیری نماید.

عصر امروز؛ عصر تخصصی شدن کارها و تعاملات اجتماعی است انسان کنونی با ماشینی شدن زندگی و تحقق بسیاری از تکنولوژی‌ها، دیگر انسانی با توانایی‌های چند منظوره نیست و برای رسیدن به آرامش فردی و اجتماعی لزوم داشتن افراد متخصص بیشتر از پیش خود را نشان می‌دهد در این میان چالش‌های حقوقی و قضایی از جمله موضوعاتی است که حل آن علاوه بر کفش آهنی، زمان و هزینه می‌خواهد و از انجاییکه همیشه پیشگیری بهتر از درمان است در این مبحث هم لزوم استفاده و بکارگیری مشاوران مجرب، حل‌کننده بسیاری از مشکلات پیش روی زندگی اجتماعی است. به همین بهانه با هادی قاسمیان امیری، دبیر کمیته حقوقی کانون تهیه کنندگان و وکیل پایه یک دادگستری به گفتگو نشستیم با ما همراه باشید:

هرمشاور حقوقی و وکیلی نمی‌تواند یک مشاور خوب هنری باشد، مشاور حقوقی هنری باید در تمام مراحل فعالیت پله به پله پیش از انعقاد قرارداد حضور داشته و به هنرمند در خصوص قرارداد اصلی و قراردادهای فرعی که با عوامل منعقد می‌شود و همچنین در مراحل اجرای مفاد قرارداد که بسیار مهم است حضور فعال داشته باشد

با مراکز قانونی است که باید مجوزها را صادر نموده و تعیین کننده نوع فعالیت هنرمند و تطبیق آن با قوانین و مقررات می‌باشد. اما گاهی در جریان فعالیتهای هنری مثلاً در تولید یک فیلم سینمایی تهیه‌کننده و عوامل دیگر، با مباحث حقوقی دیگری مانند موضوعات قانون کار، رابطه کارگری و کارفرمایی، مسائل مربوط به بیمه و مالیات نیز سروکار خواهد داشت که به همه‌ی اینها باید در قالب موضوعات حقوقی توجه خاصی شود. بنابراین فردی که فعالیت هنری انجام می‌دهد نیازمند مشاوره است که علاوه بر اشراف به مسائل قانونی و حقوقی، در زمینه‌های هنری نیز باید تخصص و آشنایی کافی داشته باشد، کسی که فعالیت هنری انجام می‌دهد باید از ابتدا در کنار خود در خصوص اخذ مجوزها و لحاظ قانونی بودن نوع فعالیت و چالش‌های پیش‌رو از جمله تعامل با

آقای قاسمیان امیری لطفاً ضمن تعریف مشاور حقوقی نظرتان را در مورد جایگاه مشاوره حقوقی در فعالیت‌های هنری بگویید.

هر هنرمندی که در یک حوزه تخصصی هنری، فعالیت خود را عرضه می‌کند باید مطابق با قانون حرکت کند یعنی تخلف نداشته باشد و پارازیت از حدود قانون فراتر نگذارد و از طرفی نیز مراقب آسیب‌هایی که در نتیجه عدم آگاهی به قانون می‌بیند نیز باشد. این قانون می‌تواند قوانین عمومی مانند قانون مدنی و یا قانون تجارت باشد و یا آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌های هنری مثل مقررات ساترا یا مقررات مربوط به هنرهای دیگری که به نوعی با وزارت ارشاد مرتبط می‌باشد. در این خصوص با موضوعات مختلفی مواجه هستیم، یکی از این موارد مواجهه

عوامل یک فعالیت هنری به خصوص در حوزه رسانه های دیداری از حضور یک مشاور حقوقی متخصص بهره برد تا موجب کاهش خسارات احتمالی گردد. مهم ترین تخصصی که مشاور حقوقی باید دارا باشد، تخصص در حوزه قراردادها است همچنین علاوه بر تسلط بر قواعد عمومی قراردادها، باید راجع به ارکان قرارداد های هنری هم اطلاعات کاملی داشته باشد تا بتواند بهترین مشورت را به هنرمند بدهد. نکته مهم این است که هر مشاور حقوقی و وکیلی نمی تواند یک مشاور خوب هنری باشد، مشاور حقوقی هنری باید در تمام مراحل فعالیت پله به پله پیش از انعقاد قرارداد حضور داشته و به هنرمند در خصوص قرارداد اصلی و قراردادهای فرعی که با عوامل منعقد می شود و همچنین در مراحل اجرای مفاد قرارداد که بسیار مهم است حضور فعال داشته باشد و در صورتی که قرارداد به مشکل برخورد می کند پیگیری حقوقی جهت رفع مشکل و در صورت لزوم پیگیری های قضایی پیرامون قرارداد را انجام دهد. مشاور حقوقی باید به تمام این مراحل و حتی موضوع مهم سرمایه گذاری اعم از اینکه موکل وی سرمایه گذار باشد یا سرمایه پذیر (که شرح هر کدام از آنها بسیار مفصل و گسترده است) آگاهی لازم داشته و به عنوان یک حمایتگر در کنار هنرمند حضور داشته باشد.

موضوع مشاور حقوقی در عرصه های مختلف هنری در ایران و جهان چقدر تثبیت شده و چه جایگاهی دارد؟

در اخبار داخلی و بین المللی که از رسانه های خودمان منتشر می شود می بینیم که به عنوان مثال وقتی یک ورزشکار که می خواهد قراردادی را منعقد کند حتی ممکن است در جلسات عقد قرارداد حضور نداشته باشد یعنی تمام کارها توسط وکیل و مشاور وی انجام می شود. نمونه آن را چند سال گذشته شاهد بودیم که وقتی چند مربی خارجی که به ایران آمده بودند و با مشکل مواجه شدند فقط وکیل این اشخاص برای حل و فصل موضوعات در ایران حضور پیدا می کردند و خود فرد اصلا دخالتی نداشت زیرا آن مربی می داند که اساسا به ارکان این دعوا آگاهی ندارد و اختیار امور را به یک وکیل متخصص میسپارد. موضوع وکیل خانواده هم در کشورهای پیشرفته به این دلیل رقم خورده که افراد خانواده بدانند در مواقع ضرورت یک وکیل در مواجهه با مشکلات در کنار آنها حضور دارد. در موضوعات هنری نیز که گاهی ادعای عدم رعایت کپی رایت و یا سرقت اثر ادبی مطرح می شود باز هم وکلا اقدام به دادخواهی کرده و نسبت به مطالبات قانونی زیان دیده اقدام می نمایند.

اما متأسفانه در ایران این موضوع بسیار کم رنگ می باشد. وقتی افراد جهت دریافت مشاوره به کمیته حقوقی کانون مراجعه می کنند و قراردادهای آنها مورد بررسی قرار می گیرد کاملاً مشخص است که خود فرد چندان اشرافی به قرارداد نداشته و حتی به طور دقیق آن را مطالعه نکرده است و این افراد نهایتاً در صورتی که پایشان بعنوان خواهان یا خواننده به دادگاه کشیده شود در برخی موارد از حضور وکیل دادگستری در پرونده استفاده می نمایند. شایان ذکر است که بسیاری از معضلات حقوقی منحصر به امور حقوقی نبوده و در بسیاری از موارد جنبه کیفی داشته (که در مقاله ای مجزا در شماره - تحت عنوان پیامدهای کیفی- منتشر گردیده) و تبعات بسیار خطرناکی از لحاظ مالی، اعتباری و حیثیتی برای هنرمند خواهد داشت.

فقدان مشاوره حقوقی در فعالیت های هنری چه پیامدهایی دارد؟ با مصداق بیان کنید

از جمله موضوعات مهم حقوقی در این خصوص مطالبه خسارت در جریان انجام تعهدات قراردادی میباشد که اگر مشکلاتی رخ داد باید شرایطی فراهم باشد تا فرد بتواند خسارات وارده را از طرف مقابل مطالبه نماید در حالیکه وقتی نگاهی به رویه قضایی و نمونه آرای صادره از محاکم می اندازیم می بینیم عموماً افراد بدلیل نقص هایی که در قرارداد هایشان وجود دارد در این شرایط نمی توانند خسارتشان را دریافت کنند و متضرر می شوند زیرا دریافت خسارت متضمن وجود ارکان مختلفی از جمله: ذکر خسارت، مبنای خسارت، تطبیق آن با قانون و... می باشد. وقتی قراردادی منعقد می شود و وقتی هنرمند از موضوعات حقوقی در خصوص عدم اجرای قرارداد یا نقض اجرای قرارداد و اینکه در چه جایی چه مبلغی را می تواند مطالبه کند بی اطلاع باشد دچار خسران و ضرر و زیان زیادی خواهد شد. همین امر بطور قطع لزوم حضور مشاور حقوقی را در همه ی امور هنری اثبات مینماید. همچنان که گفته شد مشاور باید از ابتدا حتی در مراحل مذاکره اولیه قرارداد حضور موثر داشته و به بهترین شکل در قرارداد موارد قانونی را قید نماید و حتی فراتر از اینها مشاور باید بتواند وقتی که فرد با مشکل مواجه شد طرح دعوای درست را در مرجع صالح انجام داده و پی گیری نماید.

سوال مهم این است که مرجع صالح در رسیدگی به اختلافات حقوقی و کیفی کدام است؟

پاسخ این سوالات راه درست رسیدن به نتیجه مناسب را نشان

سوال بسیار خوبی است با این سوال نقش اصلی مشاوره حقوقی مشخص می شود. ما یک ماده طلایی در قانون مدنی داریم و اساس و پایه قراردادها محسوب می شود و آن ماده ۵۰ مدنی می باشد این ماده صراحتاً عنوان می کند: «قراردادهای خصوصی نسبت به کسانی که آن را منعقد نموده اند در صورتی که مخالف صریح قانون نباشد نافذ است» یعنی اینکه قانون هر قراردادی را که با شخص دیگر منعقد شده است براساس اصل حاکمیت اراده آن را معتبر می داند مگر آنکه خلاف قانون صورت گرفته باشد. در مبحث خسارات در گذشته گاهی قضاات مبلغی را که به عنوان خسارت یا وجه التزام تاخیر یا عدم انجام تعهد تعیین شده است را ناعادلانه می دانستند و یا مبلغ وجه التزام روزانه به دلیل طولانی شدن زمان عدم انجام تعهد، به حدی زیاد می شد که از خود مبلغ اصلی قرارداد بیشتر می شد و این موضوع باعث اختلاف زیادی بین قضاات و حقوق دانان شده بود که خوشبختانه دیوان عالی کشور در رای وحدت رویه شماره ۸۵۵ و براساس اصل حاکمیت اراده در یک رای بسیار منطقی و خوب به این ماجرا پایان داد و تصریح شد که قضاات باید هر عدد و رقمی که در خصوص وجه التزام قراردادی یا تعیین خسارت بین طرفین توافق شده است را بپذیرند و حکم به محکومیت محکوم علیه (زیان زننده) صادر نمایند. بنابراین ما حاصل این بحث این است که تنظیم قرارداد مطلوب و نظارت بر فعالیت های هنری اگر توسط یک مشاور حقوقی متخصص و آشنا به مسایل هنری انجام شود منافع هنرمند به خوبی حفظ شده و تا حد زیادی جلوی ضررهای زیادی را خواهد گرفت و در صورت نادیده گرفتن این موارد مهم در قرارداد، وقتی هنگام بروز اختلاف به قانون مراجعه شود اکثراً پیامد خوبی برای افراد نخواهد داشت.

می دهد. هنرمند اول از همه باید بداند موضوع اختلاف کیفری است یا حقوقی و مرجع صالح به این رسیدگی کدام است؟ مسلماً در صورتیکه اختلافات قراردادی مطرح میگردد مرجع صالح محاکم حقوقی هستند اما در مواردی که تخلفی و یا جرمی صورت گرفته باشد، در تهران دادسرای فرهنگ و رسانه مرجع تخصصی رسیدگی به این جرایم میباشد لذا در بسیاری از مواقع فرد بدون تخصص، ضمن اینکه در انتخاب مرجع صالح دچار اشتباه شده زمان و هزینه زیادی را هدر خواهد داد. در برخی مراجعاتی که به کمیته حقوقی قانون متاسفانه مجبوریم به فرد اعلام کنیم که قرارداد وی کاملاً به ضرر وی تنظیم شده و در صورت مراجعه به دادگاه نتیجه مطلوبی به دست نخواهد آورد و حداقل کاری که میتوانند انجام دهند مصالحه با طرف اختلاف می باشد. بنابراین خیلی مهم است که فرد در مواردی بعد از قرارداد و وقوع اختلاف و شروع دعوی با تخصص جلو برود و این موضوع حتی در مصالحه کردن هم اهمیت دارد که اقدامات وی مبنای قانونی و ضمانت اجرا داشته باشد. بعد از مبحث مهم قراردادها که بیان شد تعیین نهاد داوری بعنوان مرجع صالح رسیدگی به اختلافات می باشد که در فعالیتهای هنری اهمیت آن دو چندان می باشد زیرا داوری از طرفی محدودیت های قضایی را چه به لحاظ شکلی و چه به لحاظ ماهیتی ندارد و در صورتیکه در مرجع داوری تخصصی مانند شورای داوری کانون تهیه کنندگان اختلافات حل و فصل شود دارای مزیت های زیادی می باشد که در این خصوص نیز در شماره ای از مجله در خصوص مزایای داوری بصورت مفصل توضیح داده شده است.

از دیدگاه قانون تا چه اندازه نقش مشاوره اهمیت دارد؟

بازتاب کارگاه آموزشی فیلم‌نامه‌نویسی در کانون تهیه‌کنندگان رسانه‌های دیداری

گزارش: سارا صادقی
didarino.magazine@gmail.com

کارگاه آموزشی

جهانی جایزه‌هایی را به خود اختصاص داده بودند این فیلم‌ها نقد و تحلیل شد. شب‌نم و ثوقی مدرس کارگاه درباره منحنی ۸ مرحله‌ای داستانی و مسیر حرکت شخصیت در فیلم‌نامه کوتاه و زمان ساخت فیلم کوتاه در ۵ الی ۲۰ دقیقه توضیح داد. در ادامه پویانمایی به اسم piper پخش شد که این پویانمایی درباره یک جوجه پرنده ماهی خوار بود که چطور تلاش می‌کند برای پیدا کردن غذا بر ترس‌های خود غلبه کند. این پویانمایی سه خطی به کلیتی می‌پردازد و می‌خواهد شخصیت اصلی قصه را از منطقه امن خارج کند. در بخش دیگری از این کارگاه درباره چند فیلم کوتاه شاخص از جمله قرمز، سفید، آبی و لکنت که در جشنواره‌های جهانی جوایز بسیاری کسب کرده‌اند بحث شد و ساختار فیلم‌نامه آنها مورد تحلیل و بررسی قرار گرفت؛ در ادامه مه‌لقا باقری بازیگر سینما با تقدیر از حاضران اشاره کرد: خوشحالم در این کارگاه حضور دارم،

کارگاه آموزشی فیلم‌نامه‌نویسی فیلم کوتاه با تدریس شب‌نم و ثوقی فیلم‌نامه‌نویس و مدرس دانشگاه و با حضور «مه‌لقا باقری» بازیگر سینما، «مهدی فرجی» رئیس هیات مدیره کانون تهیه‌کنندگان، جمعی از اعضای کانون تهیه‌کنندگان و هنرجویانی از سراسر کشور در ایستگاه نوآوری شریف برگزار شد. در این کارگاه که در روزهای پنجشنبه و جمعه دهم و یازدهم خرداد برگزار شد، به موضوعاتی چون ساختار، مفاهیم کلیدی فیلم‌نامه، تمرین برای نوشتن طرح، ایده یک خطی و گسترش آن به ایده چند خطی و بسط دادن برای نوشتن طرح و فیلم‌نامه کوتاه پرداخته شد. در کارگاه اول بیشتر به مفاهیم کلیدی تئوریک همراه با کارهای عملی پرداخته شد البته در کنار آن چند فیلم کوتاه شاخص دنیا هم برای هنرجویان به نمایش درآمد که این روند تا کارگاه دوم ادامه پیدا کرد؛ فیلم‌های شاخصی که در جشن‌واره‌های

در بخش پایانی کارگاه، مهدی فرجی رئیس هیات مدیره کانون تهیه کنندگان با حضور در جمع شرکت کنندگان درباره این کارگاه گفت: خوشحالم در اولین جلسه کلاس آموزشی کانون تهیه کنندگان در خدمت شما هستم؛ خانم وثوقی یکی از مدرسان خوب فیلم نامه نویسی است، اخیراً یک همکاری مشترک با او را داشتیم که غرورآفرین بود، امیدوارم شما هم از کلاس راضی باشید.

وی افزود: یکی از اصولی ترین گام های سینما بخش فیلم نامه است، امروزه فیلم کوتاه در دنیا جایگاه معتبری پیدا کرده و جشنواره های بسیاری را تصاحب کرده است همچنین هنرمندان بسیاری از فیلم کوتاه معروف می شوند، آرزوی منم همه شما در ادامه مسیر موفق باشید و ما هم ببینیم لذت ببریم.

از خانم وثوقی تشکر می کنم که چنین کلاسی را تشکیل دادند آموزش او طرفداران زیادی دارد، تشکر می کنم از آقای سبطی که با حوصله مسئله آموزش را پیگیری می کنند، ایشان از مستندسازان خوب کشور هستند؛ آرزوی موفقیت برای شما داریم امیدوارم موفق باشید و بدرخشید. از آقای زالی به عنوان مسئول بخش آموزش کانون تشکر می کنم

شب‌نم وثوقی

در حاشیه این کارگاه شب‌نم وثوقی مدرس کارگاه فیلم کوتاه درباره برگزاری این کارگاه در گفتگو با نشریه دیداری نو گفت: عشق درس دادن به بچه

معتقدم در این مکان مطالب درجه یکی یاد گرفتیم، با یاد گرفتن اتفاق می افتد به نظرم این مسیر را ادامه دهید و کار کنید، من ۲۰ سال کار کردم و معتقدم باز هم باید یاد بگیرم.

وی در ادامه گفت: افتخار این را داشتیم که شاگرد فرهادی بودم، این کارگردان تبحری در شکستن قاعده ها داشت، ۸۰ درصد آدم ها این کار را بلد نیستند اگر بلد باشند می توانند فیلم نامه خوبی بسازند؛ وقتی قاعده ها را بلد باشی با فرمول پیش می روی و بعد می توانی نمودار بکشید و از طریق آن درباره فیلم نامه ای که می نویسی حرف بزنید نویسندگان ما این کارها را نمی کنند در صورتی که همه چیز فرمول دارد. شانسی نیست مثال دیگر سریال های بزرگ است که با فرمول پیش می رود و یک تیم نویسنده دارد که همه فرمول آن را می دانند برای همین داستان قوی و تاثیرگذاری را می بینید ولی در ایران همه چیز فرق میکند، همه چیز شانسی است مثل این است که من بدون اینکه نقاشی بلد باشم رنگ به دیوار بکشم.

در بخش دیگری از این کارگاه فیلم دیگری که جایزه جهانی جشنواره های زیادی را دریافت کرده است پخش شد فیلمی که روایت گر زندگی شلوغ و پر مشغله یک زن باردار بود که گذر زمان در آن به تصویر کشیده شده بود شخصیت اصلی قصه آرزو می کرد که زندگی همسایه روبرو را داشته باشد که در پایان فیلم کارگردان زاویه را می چرخاند.

ها و آموزش فیلم‌نامه نویسی سالیان درازی در من است همیشه هم تلاش کردم که مطالبم بروز باشد و در کنار کارهای حرفه‌ای که سالها انجام دادم صفحه‌ای در فضای مجازی اینستاگرام شروع کردم که در آن مطالب آموزشی فیلم‌نامه نویسی را به صورت کاربردی گذاشتم که حاصل آن، این روزها است.

وی ادامه داد: دنبال کننده‌ها آموزش‌ها را می‌دیدند. محتوای صفحه مجازی ام همه مطالب ترجمه شده و به روز دنیا در زمینه فیلم‌نامه نویسی است، در پیدا کردن این مطالب حساسیت زیادی به خرج می‌دهم و به این نتیجه رسیدم که علاقه‌مندان به نوشتن به آموزش منسجم، منظم و کاربردی برای فیلم‌نامه نویسی فیلم کوتاه نیاز دارند این را از من خواستند که طراحی کنم در حال حاضر این آموزش‌ها خیلی کم است این پیشنهاد را دادم که خوشبختانه آقای دکتر سبطی و جناب آقای فرجی در کانون بسیار حمایت و همکاری کردند که بتوانیم این کار را انجام دهیم.

وثوقی بیان کرد: این کارگاه چکیده‌ای از بسیاری از کتاب و مقالات به روز دنیا و تجربه سالها تدریس من است که در هیچ جای دیگر به این شکل وجود ندارد،

سعی ام جمع‌آوری مطالبی کاربردی و همه‌فهم و جذاب بود که بتوانم در کارگاه دو روزه آن را ارائه دهم. بچه‌ها خیلی در فضای کار فعال بودند و تعامل داشتند که این تعامل خیلی فضا را از حالت خسته کننده خارج و گرم کرد.

وی افزود: از ۶ طرف ایران، شمال و جنوب در این کارگاه جمع شدند خیلی خوشحال بودم چون بچه‌ها اعتماد کردند و آمدند پای صحبت و درسم نشستند و این موضوع را فهماندند که چقدر مسیر درستی را در آموزش انتخاب کردم؛ از همه فرهنگ‌ها شرق، غرب، دانشجوی دندانی‌زشی، حقوق، پرستار، مهندس، طراح، آشپز و همه جور آدمی در این کارگاه بود که حرفی برای گفتن داشتند و برای تفریح نیامده بودند بلکه هدفمند بودند.

احساس می‌کردم بخشی از ایران کنار من است. خیلی حس خوبی داشتم، فهمیدم چقدر آدمها هستند که علاقمند و نیاز دارند در این کلاس‌ها

شرکت کنند، بعد از این کارگاه دوره پیشرفته و کارگردانی داریم تا این پکیج تکمیل شود امیدوارم فرصت آن فراهم شود تا با همین بچه‌ها و افراد جدید بتوانیم دوباره این کلاس‌ها را برگزار کنیم.

در بخشی دیگر این گزارش به نظرسنجی هنرجویان پرداختیم که هر کدام پیشنهادات و انتقاداتی را بیان کردند آنها درباره برگزاری این کارگاه گفتند:

پوریا کریمی دانشجوی دندانی‌زشی از شهر همدان

از کلیت آموزش و فرایند خلاقانه‌ای که وجود داشت راضی بودم بهترین قسمت این کارگاه پخش فیلم‌های کوتاه بود که بعد از دیدن فیلم نقد و بررسی انجام می‌شد، در مجموع راضی بودم اما انتقادی که داشتم این بود که راجع به فرم نگارش فیلم‌نامه باید توضیح داده می‌شد که به چه صورتی نوشته می‌شود که توضیح داده نشد ولی با این حال کارگاه خلاقانه بود.

رضا طاهری کارشناس و مجری، آشپزی

کلاس خروجی خوبی داشت بعد از این همه سال کلی مطالب مفید یاد گرفتم و این اصول مواردی است که واقعا لازم است که کانون به صورت ویژه به آن بپردازد و با این کارگاه به نظرم شروع خوبی داشتند.

سجاد مقصودی از شهر تبریز

این کلاس کارگاه فیلم‌نامه نویسی کوتاه طی دو روز برگزار شد که برای من خیلی مفید بود و نکات مثبت زیادی داشت.

امیر محمد یوسفی پرسنل اورژانس

از طریق صفحه مجازی خانم وثوقی با کارگاه آشنا شدم خیلی دوست داشتم که فرصتی باشد که بتوانم اصول، سبک و ساختار فیلم کوتاه را یاد بگیرم و با این فضا آشنا شوم که این موقعیت خوب برایم فراهم شد و از این کارگاه بسیار مطالب یاد گرفتم.

راویه دهقان کارشناس ادبیات

خیلی کلاس خوبی بود خانم وثوقی واقعا سنگ تمام گذاشتند از صفر تا صد از کلاس استفاده کردم

من هیچ پیش زمینه ای از فیلم نامه نداشتیم خیلی راضی بودم، کلاس تخصصی به این شکل حتی در نویسندگی ندیده بودم.

حمیدرضا صابونی

کلاس خوبی بود انسجام داشت مدرسی که انتخاب کردند مدرس خوبی بود چون تجربه کاری و هم تئوری داشت، خیلی جامع و کوتاه در این زمان کم توانستند مطالب درسی تئوری را کاملا توضیح دهند در این دوره کل مواردی که نیاز است که یک فیلم نامه خوب بنویسید را آموزش دادند.

ریحانه کیان وری

کارگاه خوبی بود بسیار جو دوستانه و سطح علمی بالا بود من جاهای دیگر هم دوره گذرانده بودم ولی اینجا نکات کلیدی و جدید تری را یاد گرفتم و بسیار از این فضا راضی بودم.

فهیمه اسلامی از کرمان

قبلا با خانم وثوقی آشنایی داشتم برای همین به این کارگاه آمدم چون مطمئن بودم این کارگاه مفید است آنقدر این کلاس برایم ارزشمند بود که برای دو روز دو فرزندم را گذاشتم و به تهران آمدم، با آدم های با استعداد آشنا شدم خانم وثوقی هم خیلی استاد پیگیری هستند از این نظر که هر وقت مشاوره ای نیاز داشته باشی حتی بعد از کلاس دریغ

نمی کنند و در بند هزینه نیستند.

مریم رنجبر

قبلا با خانم وثوق کلاس داشتم برای همین می دانستم خیلی خوب و دقیق آموزش می دهند چون در صفحه مجازی با او در ارتباط بودم وقتی متوجه شدم این کارگاه قرار است برگزار شود دوست داشتم حتما در آن حضور داشته باشم و پیگیر بودم خیلی خوشحال شدم که در این کارگاه شرکت کردم چون خیلی پر بار بود، نکات زیادی را از بچه ها و استاد یاد گرفتم.

علی صادقی فیلمساز تیزر و تبلیغات

در این کلاس شرکت کردم چون به نکات و مواردی برای فیلم سازی نیاز داشتم، خانم وثوقی خیلی به من کمک کردند، فرم بیان داستان که چگونه داستان را شروع کنم و به آن شاخ و برگ دهیم و فیلم های خوب و بد چه فرمولی دارند همه اینها باعث شد دید بهتری داشته باشیم.

با توجه به رضایت خاطری که هنرجویان این کارگاه آموزشی داشتند و برگزاری آن در کانون تهیه کنندگان این استقبال موجب می شود تا کانون فکری برای ادامه برگزاری دوره های پیشرفته آن داشته باشند.

تهیه کننده کشیک سلامت در گفت و گو با دیداری نو:

سواد سلامت مردم بالا برود برنامه‌های توسعه نیز بهتر اجرا می‌شود

گفت و گو: اکرم جدیدی ممتاز

didarino.magazine@gmail.com

ارتقا سلامت عمومی در جامعه، مستلزم آموزش سلامت بین مردم است. آموزش سلامت به عنوان روشی برای بهبود بخشیدن به نگرش مردم نسبت به مسائل سلامت، مردم را متقاعد می‌سازد تا رفتارهای پرخطر خود را که به آسیب‌های سلامتی منجر می‌شود اصلاح نمایند. در این میان رسانه‌ها نقش حیاتی در اطلاع رسانی، آگاه سازی و تشویق افراد به خود مراقبتی و تغییر سبک زندگی در جهت پیشگیری از بیماری‌ها و ارتقا سطح سلامت جامعه ایفا می‌کنند. یکی از ابزارهای بسیار استراتژیک در راه رسیدن به این هدف، تلویزیون به عنوان گسترده‌ترین رسانه ارتباط جمعی است؛ زیرا به باور محققان، تلویزیون از جمله معتبرترین منابع اطلاعات سلامت به شمار می‌آید و تماشای برنامه‌های مختلف در این حوزه می‌تواند با ارتقای سلامت افراد جامعه در ارتباط باشد. در ایران هم شبکه‌های تلویزیونی، با تهیه برنامه‌های مختلف و متنوع به آموزش سلامت می‌پردازند. یکی از این برنامه‌ها، برنامه "کشیک سلامت" است که از سال ۱۳۹۸ با ورود کرونا به کشور از شبکه سلامت به تهیه کنندگی سهیل سلیمانی شروع به کار کرده و تولید و پخش آن تا امروز ادامه دارد. با ما همراه باشید تا گفت و گوی ما را با تهیه کننده این برنامه بخوانید.

جذب کند. حالا امروز به جایی رسیده‌ایم که مدیران وزارت بهداشت، نمایندگان مجلس، اساتید دانشگاهی و فعالین حوزه سلامت برنامه را پیگیری نموده و پیشنهادهای درباره آن می‌دهند و امروز می‌توانیم بگوییم اتاق فکرایین برنامه با حضور اساتید حوزه پزشکی در سراسر کشور به کار خود ادامه می‌دهد. به این اضافه کنید طیف وسیع مخاطبان عام و دانشجویان و علاقمندان به این موضوعات را.

در کنار این، با توجه به انتخابات ریاست جمهوری و تاثیر این برنامه در نظام سلامت برای اولین بار از کاندیداها خواستیم نمایندگان خود را در حوزه سلامت به ما معرفی کنند تا در کشیک سلامت برنامه‌های این کاندیداها برای آینده نظام سلامت را روی آنتن ببریم. این اولین بار است که کاندیداها ریاست جمهوری می‌خواهند برنامه‌های سلامت خود را اعلام کنند و سلامت به عنوان یکی از مهمترین ستون‌های امنیت یک جامعه در مواضع انتخاباتی آنها مورد بررسی قرار می‌گیرد.

هدف شما از تهیه "برنامه کشیک سلامت" در شبکه سلامت چه بوده است؟

این برنامه از ۲۱ اسفند ۹۸ به صورت روزانه روی آنتن رفت و تا پایان خرداد سال بعد با محوریت کرونا هر روز پخش می‌شد. بعد از موفقیتی که کشیک در ارتباط با مخاطب به دست آورد به پیشنهاد شبکه و با همفکری تصمیم گرفتیم این برنامه را وسعت دهیم و موضوعاتی را که در نظام سلامت مبتلا به است و مردم از نظام سلامت مطالبه دارند را پیگیری کنیم به این ترتیب برنامه کشیک سلامت به شکل نوین خود از بستر کرونا زاده شد، پوست اندازی کرد و به یک برنامه مطالبه محور در حوزه نظام سلامت تبدیل شد. این برنامه در ابتدا هفته‌ای یکبار نمود دقیقه پخش می‌شد اما بعد به سه روز در هفته افزایش یافت.

کشیک سلامت بعد از موفقیت‌هایی که به دست آورد در یکسال و نیم اخیر، به صورت پنج روز در هفته (دوشنبه تا جمعه) در حال پخش است و توانسته طیف وسیعی از مخاطبان عام و خاص را به خود

برنامه‌های تلویزیونی با محوریت بهداشت و سلامت تا چه حد می‌توانند در ارتقای دانش بهداشت و سلامت مردم موثر واقع شوند؟

قطعاً بسیار موثر است این تاییدیه را آماری که سازمان جهانی بهداشت (دبلیو اچ او) انجام داده نشان می‌دهد. در این گزارش اعلام شده حدود ۷۰ درصد مردم دنیا برای پیگیری مطالبات سلامت شان در حوزه‌های مختلف به رسانه دیداری (تلویزیون) اعتماد دارند. در پائینی که در سال گذشته مرکز افکار سنجی سازمان صدا و سیما انجام داد معلوم شد ۶۵ درصد مردم کشور به صورت مستقیم برای پیگیری موضوعات سلامت محور تلویزیون و مخصوصاً شبکه سلامت را به‌عنوان منبع قبول دارند و الباقی مردم ویدئوها و کلیپ‌هایی که از برنامه‌های سلامت محور تلویزیون در فضای مجازی به اشتراک گذاشته می‌شود، موضوعات سلامتی را بررسی می‌کنند. این آمار نشان دهنده این است که چقدر موضوع سلامت برای مردم مهم است. از سوی دیگر در دوران کرونا مرجعیت شبکه سلامت نشان داده شد بطوریکه همه مردم آخرین اخبار و آموزش‌ها را از این شبکه پیگیری می‌کردند. در همه سال‌هایی که برنامه سازی مردم به ویژه در پنج سال گذشته که تمرکز را روی سلامت گذاشتم و بازخوردهای مخاطبان را دیدم متوجه شدم تا چه اندازه برنامه‌های تلویزیونی سلامت محور، نسبت به اطلاعات اشتباهی که در فضای مجازی و بدون عقبه وجود دارد برای تماشاگران مهم است و به آن استناد می‌کنند زیرا در برنامه سلامت یک استاد دانشگاه یا یک پزشک که عمر خود را وقف علم کرده و شناخته شده درباره سلامت حرف می‌زند. این برای مردم قابل اعتمادتر است تا حدی که در فرهنگ ما پزشکان محرم هستند و قابل اعتماد. جمیع این موضوعات من را مطمئن کرده که رسانه مخصوصاً برنامه‌های تلویزیونی در

حوزه سلامت می‌تواند تاثیر به‌سزایی بر سلامت مردم جامعه داشته باشد. در پژوهشی درباره مصرف دخانیات از سازمان بهداشت جهانی آورده شده بود به ازای هر ۱ درصد افزایش تولید محتوای تلویزیونی در حوزه مبارزه با دخانیات ۵ درصد کاهش مصرف آن را داریم. به نظر من این موضوع تأثیر رسانه تصویری را به خوبی نشان می‌دهد.

افزایش سطح دانش بهداشت و سلامت مردم چقدر می‌تواند در برنامه توسعه، پیشگیری و درمان بیماری‌ها تاثیرگذار باشد؟

قطعاً بسیار تاثیرگذار است. شبکه‌های بهداشت از سالیان گذشته در کشور راه‌اندازی شد و به طور اخص از زمان جنگ پا گرفت و توانست جامعه را به سطح بالاتری از سلامت عمومی سوق دهد. به عنوان مثال برنامه مهم واکسیناسیون عمومی را در کشور اجرا و فلج اطفال را ریشه کن کرد. همان ابتدایی که واکسیناسیون به کشور آمده بود مقاومت‌های زیادی از طرف مردم برای تزریق دیده می‌شد اما گسترش شبکه بهداشت و اطلاع رسانی باعث شد الان واکسیناسیون به عنوان یک کار روتین انجام شود. رسانه می‌تواند هر موضوعی را در بستر سلامت برای مردم عادی سازی کند. این تاکید و تکرار می‌تواند در جهت بالا بردن افزایش سواد سلامت مردم کمک کننده باشد و وقتی سواد سلامت مردم بالا برود بالطبع برنامه‌های توسعه نیز بهتر اجرا می‌شود. یعنی وقتی از بیماری‌های غیرواگیر مانند دیابت و فشارخون صحبت می‌کنیم خیلی از مردم تا زمانیکه بیماری سراغشان نرود به آن توجه نمی‌کنند؛ اما زمانیکه رسانه آن را بطور مداوم به مردم یادآوری می‌کند به آن توجه می‌شود و بیماری‌های غیرواگیر که بالاترین میزان مرگ و میر در کشور را دارد پایین می‌آید و این اتفاق حجم عظیمی از

خوشبختانه کشور ما یکی از معدود کشورهایی است که شبکه تخصصی‌ای به نام شبکه سلامت دارد اما شبکه‌های دیگر نیز به صورت کُردار و مریض برنامه‌هایی را در حوزه سلامت تولید می‌کنند با این وجود شبکه سلامت هنوز جایگاه و بودجه‌ای را که باید در سیستم صداوسیما داشته باشد را ندارد.

بار مالی نظام سلامت را کم می‌کند. این خودش یک مدل فرهنگسازی و توسعه است. به طور قطع ساختن برنامه‌های سلامت محور مفید، می‌تواند در جهت افزایش توسعه موثر باشد. همین را می‌توان در بحث سلامت روان و سایر موضوعات دیگر هم دنبال کرد.

– جایگاه برنامه‌های سلامت محور در پلتفرم‌ها (سکوها) و تلویزیون را بیان کنید؟

به طور قطع اگر بخواهیم موضوعات سلامت را با برنامه‌های سرگرمی مقایسه کنیم این ژانر نمی‌تواند در برابر آن مقابله کند. حتما انتخاب برای دیدن و دنبال کردن، تعداد بیننده و حتی حجم سرمایه‌گذاری روی برنامه‌های سلامت محور خیلی کمتر است. خوشبختانه کشور ما یکی از معدود کشورهایی است که شبکه تخصصی‌ای به نام شبکه سلامت دارد اما شبکه‌های دیگر نیز به صورت کژدار و مریض برنامه‌هایی را در حوزه سلامت تولید می‌کنند با این وجود شبکه سلامت هنوز جایگاه و بودجه‌ای را که باید در سیستم صداوسیما داشته باشد را ندارد. یک برنامه ورزشی ممکن است به بهانه پربیننده بودن، برآورد بیشتر و امکانات تبلیغاتی بیشتری داشته باشد و حتی در ساعات پربیننده پخش شود اما در مورد سلامت این حمایت‌ها وجود ندارد و با حداقل‌ها و کمترین دستمزدها در این حوزه برنامه‌سازی می‌شود؛ گاهی تا یک دهم یا یک پانزدهم برنامه‌های سرگرمی برای برنامه‌های سلامت سرمایه‌گذاری می‌شود. از طرفی در پلتفرم‌ها این موضوع مغفول واقع شده و به جز برخی از سایت‌های اینترنتی که تبلیغات پزشکی و زیبایی انجام می‌دهند حرکت دیگری که درباره سلامت عمومی مردم موثر باشد دیده نمی‌شود. در سریال‌سازی‌ها هم پروتکل‌های درستی مانند رعایت بازه سنی برای مخاطب، نمایش بی‌حد استعمال دخانیت و... نشان دهنده این است که به موضوع سلامت به بهانه کم مخاطبی در پلتفرم‌ها اهمیتی

داده نمی‌شود. من خودم وقتی این معضلات را دیدم و براساس تجربیاتم تلنگری در ذهنم ایجاد شد که چرا ما نباید یک وی او دی یا پلتفرم اختصاصی که در مورد سلامت کار کند نداشته باشیم؟ به همین دلیل آن را پایه‌گذاری کردم و اولین وی او دی سلامت کشور را به اسم "سلامت امروز" راه‌اندازی نمودم که مجوزهای لازم آن از ساترا گرفته شده و در حال انجام کارهایش هستیم تا بتوانیم رسانه‌ای را که دغدغه سلامت مردم را دارد راه‌اندازی کنیم. کار بسیار سختی است و تاکنون هزینه هنگفتی داشته‌ام اما خوشحالم که در این راه قدم برداشته‌ام. این وی او دی قرار است دغدغه سلامتی مردم را در همه زمینه‌ها داشته باشد و تا جایی که می‌شود الزامات این حوزه در رسانه را رعایت نماید و در جهت بالابردن سطح سلامت مردم قدم بردارد.

– شبکه سلامت، تا چه حد توانسته برای مخاطبینش آگاهی بخش باشد؟

شبکه سلامت دو دسته مخاطب دارد. عام و خاص. مخاطبان خاص جامعه علمی و پزشکی کشور، نمایندگان مجلس، فعالین حوزه سلامت و مسئولینی هستند که به نوعی در حوزه سلامت فعالیت می‌کنند. مخاطبان عام، مخاطبی است که دغدغه سلامت را دارد. در پیمایشی که در مرکز افکارسنجی سازمان صدا و سیما انجام شده نشان می‌دهد در بین همه شبکه‌ها، شبکه سلامت جایگاهی بین پنجم تا هفتم را دارد. این جایگاه مدام در حال تغییر است اما شبکه سلامت در بین مخاطبین تخصصی‌اش جایگاه ویژه‌ای پیدا کرده و حتی در دروان کرونا شبکه سلامت بین سه شبکه پربیننده کشور بود. ۴۶ درصد از مخاطبان ثابت تلویزیون، شبکه سلامت را به عنوان منبع اطلاعات سلامت محور انتخاب کرده بودند. شبکه سلامت شبکه مهمی است که یکی از موضوعات اصلی در حوزه امنیت ملی را تبیین می‌کند که با توجه به هزینه فایده برنمه‌سازی‌اش باید تقویت شده تا بتواند تاثیر بیشتری بر سلامت عمومی جامعه داشته باشد.

– از منظر تهیه کننده و مدیر، مهمترین عامل برای ساخت برنامه سلامت و بهداشت چیست؟

در این خصوص نمی‌توان یک عامل را در نظر گرفت. به نظر من جمع چند موضوع مهم است اما مهمترین عامل این است که مخاطب هدف و مدل بیان را مشخص کنیم یک زمانی برای مخاطب عام آموزش سلامت محور را در نظر می‌گیریم اما یک زمان

در پایشی که در سال گذشته مرکز افکار سنجی سازمان صدا و سیما انجام داد معلوم شد ۶۵ درصد مردم کشور به صورت مستقیم برای پیگیری موضوعات سلامت محور تلویزیون و مخصوصا شبکه سلامت را به عنوان منبع قبول دارند و الباقی مردم ویدئوها و کلیپ‌هایی که از برنامه‌های سلامت محور تلویزیون در فضای مجازی به اشتراک گذاشته می‌شود

هفته گذشته از مرکز افکار سنجی سازمان صدا و سیما به دست ما رسید، بالاترین سطح هزینه فایده تولید برنامه تلویزیونی در تلویزیون را شبکه سلامت دارد. یعنی با توجه به بودجه‌ای که در اختیار این شبکه قرار گرفته بیشترین تاثیر بر مخاطب را داشته است. وقتی حرف از مخاطب می‌زنیم نمی‌توانیم برنامه سلامت محور را مثلاً با یک برنامه فوتبال یا یک فیلم سینمایی مقایسه کنیم. برنامه‌های شبکه سلامت در کنار مخاطبان عام‌اش بیشتر مخاطب خاص دارد و ما برای مخاطب خاص برنامه می‌سازیم. به همین دلیل نمی‌توانیم بگوییم مخاطب شبکه سه از مخاطب شبکه سلامت بیشتر است! آیا اگر فوتبال را از شبکه سه حذف کنیم باز هم همین تعداد مخاطب را دارد؟ شبکه چهار از ابتدا برای مخاطب فرهیخته و خاص طراحی شد و خوب در حد خودش مخاطب دارد. به صرف کم بودن عدد نمی‌توان تاثیرگذاری یک رسانه را زیر سوال برد چون هر کدام از آنها با تعریف و مأموریتی طراحی شده‌اند. به نظرم دوره این دیدگاه‌های سلبی و حرف‌های بدون پشتوانه علمی گذشته. البته که شبکه سلامت چنین تفکری را ندارد و برای مخاطب خاص و عام طراحی شده و برای

مثل برنامه کشیک سلامت هدف بیشتر قاطبه نظام سلامت و بازیگرانش است و مخاطب خاص‌تر می‌شود و بیشتر با مسئولین سروکار داریم تا بتوانیم مطالبات مردم را در حوزه قانون گذاری پیگیری کنیم اما مانند هر برنامه دیگری مخاطب شناسی اولین قدم است. در همه برنامه‌ها مخصوصاً برنامه‌های سلامت محور اتاق فکر برنامه به شدت مهم است. تیم نویسندگی و سردبیری که موضوعات را طراحی و پخته می‌کند مهم است! از سوی دیگر تکنیک هم اهمیت دارد. با توجه به اینکه برنامه‌های سلامت محور موضوعات جذابی دارد بسیاری از مدیران بر این باورند که نباید خیلی به گرافیک و دکور توجه کرد که من با این ایده موافق نیستم. زیرا معتقدم اگر بهترین محصول را هم داشته باشید که ویتترین و بسته بندی مناسبی نداشته باشید قطعاً مشتری کمتری خواهید داشت! برای ایجاد جذابیت باید از عوامل مختلفی استفاده کرد. در یک جمع بندی اما می‌توان گفت به طور قطع برنامه‌های سلامت محور مخاطبان همیشگی خود را دارند زیرا مهمترین بخش زندگی هر آدمی سلامت است. در موضوع امنیت هم که نگاه کنیم امنیت اجتماعی و سلامت همیشه ارکان مهمتری هستند. در کل، مخاطب، انتخاب سوزهای داغ و نحوه پالایش و روایت آنها مهمترین عوامل هستند و سپس پرورش موضوع، قالب و بسته بندی آن مهم است.

– شایع شده بود که شبکه سلامت در آستانه تعطیلی است. این موضوع به کجا انجامید و در صورتی که تعطیل شود فکر می‌کنید پیامدش چه خواهد بود؟

ما چند سال است که این شایعات را می‌شنویم اما خدا را شکر در حد شایعه بوده زیرا همان طور که گفتم یکی از افتخارات تلویزیون ایران این است که جزو معدود کشورهای است که شبکه تخصصی سلامت را دارد اما باید به جذابیت‌های برنامه هم فکر کنیم. طبق آخرین نظرسنجی که

■ ■ ■
سوانامی سالمندی در حال نزدیکی به کشور ماست و ما در سی سال آینده با جمعیت فراوان سالمند و کاهش جمعیت جوان روبرو هستیم که اگر از همین حالا آموزش سلامت نداشته باشیم در آینده نمی‌توانیم کاری برای آنها انجام دهیم. اینجاست که نقش مهم شبکه سلامت یادآوری می‌شود.

حاضر این کانون پشت و پناهی برای ما تهیه‌کنندگان است که بدانیم اگر جایی دستمان بند نباشد کانون حمایتگر ماست. کانون قطعاً در قدرت دهی به صنف تهیه‌کننده‌های تلویزیونی بسیار موثر است و در سال‌های آینده نقش مهمی را ایفا می‌کند. نقش استراتژیک کانون تهیه‌کنندگان رسانه‌های دیداری، سوای بحث مراقبت به عنوان یک پشت‌گرمی برای تهیه‌کنندگان است. الان این کورسوی امید به درختی که نهالش کاشته شده تبدیل شده و امیدوارم زنده باشم و این درخت را تنومند بینم و تهیه‌کنندگان تلویزیونی بتوانند به عنوان عمود یک خیمه به آن تکیه کنند.

آیا ما اجتماع یا تشکلی از تهیه‌کنندگان حوزه سلامت داریم؟ و اساساً آیا وجود چنین تشکلی را ضروری می‌دانید؟

ما اجتماع تخصصی در این مورد نداریم. به نظرم نه به عنوان یک جای مستقل بلکه به عنوان یک کمیته مستقل در کانون بید راه اندازی شود تا تهیه‌کنندگانی که در این حوزه کار می‌کنند بتوانند هم افزایی داشته باشند. به نظر من ایجاد چنین تشکلی به عنوان یکی از زیرشاخه‌های کانون تهیه‌کنندگان خالی از لطف نیست اما در کل با راه‌اندازی دستگاه‌ها و تشکل‌های همسو و موازی کار موافق نیست. ما الان کانون را داریم و باید در جهت تقویت روز افزون آن در همه حوزه‌ها به صورت تخصصی قدم برداریم. به امید خدا این موضوع را به دوستان هیات مدیره در کانون پیشنهاد می‌دهیم و تشکیل این کمیته را در کنار سایر کمیته‌های موجود درخواست می‌نمایم.

هر دو گروه برنامه‌سازی دارد. به هر حال از لحاظ جذابیت عمومی همیشه برنامه‌های سرگرمی، سینما و ورزش مخاطبان بیشتری را داشته و دارد اما ما نمی‌توانیم با چوب نداشتن مخاطب فراوان، صرفاً یک شبکه را قضاوت کنیم. هزینه فایده نشان می‌دهد شبکه سلامت بالاترین سطح هزینه فایده در تولید برنامه‌سازی را دارد. به نظرم تعطیلی فرضی این شبکه یک فاجعه برای نظام سلامت کشور است. این یک خطای راهبردی رسانه‌ایست که بخواهیم سلامت مردم را فراموش کنیم و نخواهیم برای بالا بردن سطح سواد سلامت هزینه کنیم. سلامت یک موضوع تخصصی است که باید به آن تخصصی نگاه کرد. اینکه در کنار برنامه‌آشپزی گذری هم به موضوع سلامت داشته باشیم کافی نیست. یادمان باشد سونامی سالمندی در حال نزدیکی به کشور ماست و ما در سی سال آینده با جمعیت فراوان سالمند و کاهش جمعیت جوان روبرو هستیم که اگر از همین حالا آموزش سلامت نداشته باشیم در آینده نمی‌توانیم کاری برای آنها انجام دهیم. اینجاست که نقش مهم شبکه سلامت یادآوری می‌شود. چه در بحث فرزندآوری که دغدغه مسئولان است و چه در بحث نگهداشت سلامت عمومی جامعه. وقتی کرونا می‌آید تازه خط اول سلامت می‌شود. به نظرم همانطور که امنیت و سلامت دو رکن آرامش جامعه هستند شبکه سلامت هم رکن مهم صدا و سیما در این خصوص است که نباید نادیده گرفته شود و اتفاقاً باید تقویت شود و بودجه بیشتری را به آن اختصاص داد تا بتواند به تاثیرگذاری خود ادامه دهد و در امتداد در این مسیر نقش مهمتری را ایفا نماید.

صنف تهیه‌کنندگان چقدر می‌تواند از جایگاه و صیانت تهیه‌کنندگان حفاظت کند؟

یکی از دغدغه‌هایی که ما به دنبال راه‌اندازی صنف برای تهیه‌کنندگان بودیم همین بود که جایگاه تهیه‌کنندگان تلویزیونی ارتقا یابد و از آن دفاع کند. در واقع ما صنف بی‌پناهی بودیم و هیچ کجا، هیچ کسی از ما دفاع نمی‌کرد! چه در خود سازمان صدا و سیما و چه در ارگانهایی نظیر بیمه، مالیات و... حامی نداشتیم. تهیه‌کنندگان همکار و دوست بودند اما چنین تشکلی را نداشتند تا اینکه دوستان پیشنهاد راه‌اندازی صنف را دادند که من هم افتخار می‌کنم از همان ابتدا کنار دوستان برای پیگیری و راه‌اندازی کانون به عنوان عضو کوچکی حاضر بودم. در حال

به ازای هر ۱۰ درصد افزایش تولید محتوای تلویزیونی در حوزه مبارزه با دخانیات ۵ درصد کاهش مصرف آن را داریم. به نظرم این موضوع تأثیر رسانه تصویری را به خوبی نشان می‌دهد.

مرکز تولیدات رسانه ای گام

چونیک باید دید

● استودیو تدوین

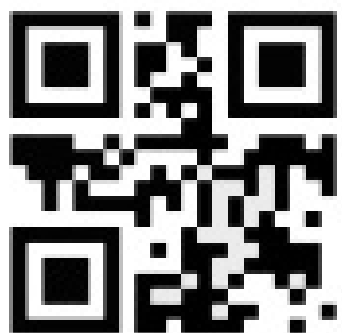
- ساخت مستند
- فیلم کوتاه
- ساخت تیزر تلویزیونی
- صدابرداری و اصلاح رنگ

● استودیو انیمیشن

- موشن گرافیک
- کمیک موشن
- انیمیشن سه بعدی
- جلوه های ویژه

● خدمات محتوایی

- استراتژی محتوا و کمپین
- مشاوره و مدیریت پروژه
- ایده پردازی و تیم خلاقانه
- محتوای شبکه های اجتماعی

www.studiogaam.ir

۰۲۱ ۲۵۹۱۳۰۰۹

۰۲۱ ۲۱۸۸۱۰۷۶۱۳

میدان آزادی تهران خیابان احمد قاسمی
کوچه ۱۱، پلاک ۱۹، طبقه دوم

کانون تهیه کنندگان رسانه های دیداری
برگزار می کند
با همکاری مرکز خدمات رسانه ساترا

ورکشاپ رایگان فیلمنامه نویسی
روز جمعه ۱۲ مرداد
ساعت ۱۱ تا ۱۳
با پیمان عباسی
شماره تماس ۰۹۱۹۵۳۳۵۳۳۵ برای ثبت نام

اصول و مبانی اولیه فیلمنامه نویسی

تفاوت ساختار درام در سینما و مجموعه های نمایشی

مکان مرکز نوآوری دانشگاه شریف
کانون تهیه کنندگان رسانه های دیداری
اتوبان یادگار امام - قبل از خیابان آزادی
-خیابان حبیب الله - پلاک ۵۶
مرکز نوآوری شریف - ساختمان شهید سلیمانی